Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá rozšírená komora)

z 23. júla 2025* [i]

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a organizácií, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Ponechanie mena žalobcu na zozname – Článok 2 ods. 1 písm. g) rozhodnutia 2014/145/SZBP – Nesprávne posúdenie – Právo na obhajobu – Proporcionalita“

Vo veci T-1095/23,

OT, v zastúpení: J.-P. Hordies a P. Blanchetier, advokáti,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: V. Piessevaux a M.-C. Cadilhac, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory R. Mastroianni, sudcovia M. Brkan (spravodajkyňa), I. Gâlea, T. Tóth a S. L. Kalėda,

tajomník: P. Núñez Ruiz, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania, najmä na:

– žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 21. novembra 2023,

– rozhodnutie z 28. februára 2024, ktorým sa vyhovelo žiadosti žalobcu o zachovanie anonymity,

– návrh na úpravu žaloby podaný do kancelárie Všeobecného súdu 18. mája 2024,

po pojednávaní z 26. marca 2025,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

1 Žalobca OT sa svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ domáha po prvé zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2023/1767 z 13. septembra 2023, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 226, 2023, s. 104), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2023/1765 z 13. septembra 2023, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 226, 2023, s. 3) (ďalej len „akty zo septembra 2023“), a po druhé zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2024/847 z 12. marca 2024, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 2024/847), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2024/849 z 12. marca 2024, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 2024/849) (ďalej len „akty z marca 2024“), v rozsahu, v akom tieto akty (ďalej len spoločne „napadnuté akty“) ponechali meno žalobcu na zoznamoch, ktoré sú ich prílohou.

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobca je podnikateľ cyperskej štátnej príslušnosti.

3 Prejednávaná vec sa týka reštriktívnych opatrení, ktoré Európska únia prijala vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny.

4 Po anexii Krymu Ruskou federáciou prijala Rada Európskej únie 17. marca 2014 rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 78, 2014, s. 16) na základe článku 29 ZEÚ.

5 V ten istý deň prijala Rada na základe článku 215 ods. 2 ZFEÚ nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 78, 2014, s. 6).

6 So zreteľom na závažnosť situácie na Ukrajine prijala Rada 25. februára 2022 jednak rozhodnutie (SZBP) 2022/329, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145 (Ú. v. EÚ L 50, 2022, s. 1), a jednak nariadenie (EÚ) 2022/330, ktorým sa mení nariadenie č. 269/2014 (Ú. v. EÚ L 51, 2022, s. 1), a to najmä na účely zmeny kritérií, na základe ktorých sa na fyzické alebo právnické osoby, subjekty alebo orgány môžu uplatniť dotknuté reštriktívne opatrenia.

7 Článok 2 ods. 1 a 2 rozhodnutia 2014/145, zmeneného rozhodnutím 2022/329, stanovuje:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria, sú vo vlastníctve, v držbe alebo pod kontrolou:

…

d) fyzických alebo právnických osôb, subjektov alebo orgánov, ktoré materiálne alebo finančne podporujú ruských činiteľov s rozhodovacou právomocou zodpovedných za anexiu Krymu alebo za destabilizáciu Ukrajiny alebo z nich majú prospech;

…

g) popredných podnikateľov alebo právnické osoby, subjekty alebo orgány zapojené [popredných podnikateľov alebo právnických osôb, subjektov alebo orgánov zapojených – *neoficiálny preklad*] do hospodárskych odvetví, ktoré poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie, ktorá je zodpovedná za anexiu Krymu a za destabilizáciu Ukrajiny,

…

2. Fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje, a to ani v ich prospech.“

8 Podrobnosti tohto zmrazenia finančných prostriedkov sú vymedzené v ďalších odsekoch článku 2 zmeneného rozhodnutia 2014/145.

9 Nariadenie č. 269/2014, zmenené nariadením 2022/330, stanovuje prijatie opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov a definuje podmienky tohto zmrazenia v podstate rovnakým spôsobom ako zmenené rozhodnutie 2014/145. Článok 3 ods. 1 písm. a) až g) tohto nariadenia totiž z väčšej časti preberá článok 2 ods. 1 písm. a) až g) uvedeného rozhodnutia.

10 Rozhodnutím Rady (SZBP) 2022/429 z 15. marca 2022, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145 (Ú. v. EÚ L 87I, 2022, s. 44), ako aj vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2022/427 z 15. marca 2022, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 269/2014 (Ú. v. EÚ L 87I, 2022, s. 1) (ďalej len „pôvodné akty“), bolo meno žalobcu doplnené do zoznamov v prílohe k rozhodnutiu 2014/145 a uvedenému nariadeniu (ďalej len „sporné zoznamy“).

11 Dňa 13. apríla 2022 Rada poskytla žalobcovi spis WK 3073/2022 INIT.

12 Rozhodnutím Rady (SZBP) 2022/1530 zo 14. septembra 2022, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145 (Ú. v. EÚ L 239, 2022, s. 149), a rozhodnutím Rady (SZBP) 2023/572 z 13. marca 2023, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145 (Ú. v. EÚ L 75 I, 2023, s. 134), ako aj vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2022/1529 zo 14. septembra 2022, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 269/2014 (Ú. v. EÚ L 239, 2022, s. 1), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2023/571 z 13. marca 2023, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 269/2014 (Ú. v. EÚ L 75 I, 2023, s. 1), Rada ponechala meno žalobcu na sporných zoznamoch.

13 Listom z 22. decembra 2022 Rada zaslala žalobcovi spis WK 17621/2022 INIT.

14 Listom z 9. mája 2023 žalobca zaslal Rade žiadosť o preskúmanie.

15 Dňa 5. júna 2023 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2023/1094, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145 (Ú. v. EÚ L 146, 2023, s. 20), a nariadenie (EÚ) 2023/1089, ktorým sa mení nariadenie č. 269/2014 (Ú. v. EÚ L 146, 2023, s. 1).

16 Rozhodnutím 2023/1094 sa zmenili kritériá zápisu mien osôb, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov. Znenie článku 2 ods. 1 písm. g) rozhodnutia 2014/145 sa nahradilo takto:

„g) popredných podnikateľov pôsobiacich v Rusku a ich najbližších rodinných príslušníkov alebo iných fyzických osôb, ktoré z nich majú prospech, alebo podnikateľov, právnických osôb, subjektov alebo orgánov pôsobiacich v hospodárskych odvetviach, ktoré poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie, ktorá je zodpovedná za anexiu Krymu a za destabilizáciu Ukrajiny…“

17 Nariadenie 2023/1089 podobným spôsobom zmenilo nariadenie č. 269/2014.

18 Listom z 19. júna 2023 Rada informovala žalobcu, že má v úmysle ponechať jeho meno na sporných zoznamoch na základe zmenených dôvodov.

19 Listom z 29. júna 2023 žalobca zaslal Rade novú žiadosť o preskúmanie.

20 Listom z 5. júla 2023 žalobca podal na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) žiadosť o prístup k spisu Rady s cieľom oboznámiť sa s dokumentmi umožňujúcimi identifikovať členské štáty, ktoré iniciovali návrh na zápis jeho mena do sporných zoznamov.

21 Listom z 10. júla 2023 Rada zaslala žalobcovi spis WK 5142/2023 INIT z 20. apríla 2023, ktorý obsahoval informácie o obchodnom prostredí a hospodárstve Ruska.

22 Listom z 18. augusta 2023 Rada zaslala žalobcovi spis WK 10555/2023 INIT zo 14. augusta 2023, ako aj spis WK 5142/2023 ADD 1 zo 16. augusta 2023 s dodatočnými informáciami o obchodnom prostredí a hospodárstve Ruska.

23 Listom z 28. augusta 2023 Rada v odpovedi na žiadosť o prístup k spisu založenú na nariadení č. 1049/2001 sprístupnila žalobcovi určité dokumenty a uviedla, že zverejnenie niektorých ďalších dokumentov nie je možné z dôvodu ochrany osobných údajov a medzinárodných vzťahov, pričom išlo najmä o spisy WK 10524/2023 z 9. augusta 2023 a WK 10524/2023 REV 1 z 10. augusta 2023.

24 Listom z 29. augusta 2023 žalobca podal novú žiadosť o preskúmanie, v ktorej tiež požiadal o zaslanie spisu WK 10524/23 REV1, ktorý bol spomenutý v liste Rady z 18. augusta 2023, ale nebol mu sprístupnený.

25 Listom z 1. septembra 2023 žalobca podal na základe nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť o prístup k dokumentom.

26 Prijatím aktov zo septembra 2023 bolo meno žalobcu ponechané na sporných zoznamoch z týchto dôvodov:

„[Žalobca] je významným akcionárom skupiny Alfa Group Consortium, ktorého súčasťou je Alfa Bank, jeden z najväčších ruských daňovníkov. Je považovaný za jednu z najvplyvnejších osôb v Rusku. Má pevné väzby s prezidentom Ruskej federácie Vladimirom Putinom. Vladimir Putin odmenil skupinu Alfa Group za jej lojalitu voči ruským orgánom tým, že jej poskytol politickú pomoc pri jej plánoch v oblasti zahraničných investícií.

Poisťovňa AlfaStrakhovanie, ktorá je dcérskou spoločnosťou skupiny Alfa Group Consortium, poskytuje poistenie pre vozidlá Federálnej služby Národnej gardy Ruskej federácie (Rosgvardia), ktorej jednotky pôsobia v okupovaných oblastiach Ukrajiny pod kontrolou Ruska, ako aj pre vozidlá ochranky prezidenta Ruskej federácie Vladimira Putina. Okrem toho X5 Retail Group, ďalšia dcérska spoločnosť skupiny Alfa Group Consortium, spolupracuje so spoločnosťou JSC Voentorg, subjektom, na ktorý sa vzťahujú reštriktívne opatrenia a ktorý poskytuje reštauračné a pracie služby, ako aj vojenské uniformy ozbrojeným silám Ruskej federácie a ktorého dcérska spoločnosť predáva tričká s vojenským symbolom ‚Z', ktorý používa ruská propaganda na podporu útočnej vojny Ruska proti Ukrajine. [Žalobca teda a]ktívne… materiálne alebo finančne podporuje ruských činiteľov s rozhodovacou právomocou zodpovedných za anexiu Krymu alebo za destabilizáciu Ukrajiny a má z nich prospech. Je tiež popredným podnikateľom pôsobiacim v Rusku a podnikateľom zapojeným do hospodárskych odvetví, ktoré poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie, ktorá je zodpovedná za anexiu Krymu a za destabilizáciu Ukrajiny."

27 Listom z 15. septembra 2023 Rada informovala žalobcu o ponechaní jeho mena na sporných zoznamoch a odpovedala na jeho žiadosti o preskúmanie.

28 Listom z 23. októbra 2023 Rada sprístupnila žalobcovi na základe jeho opakovanej žiadosti určité dokumenty a uviedla, že prístup k iným dokumentom, najmä k spisom WK 10524/2023 a WK 10524/2023 REV 1, bol zamietnutý na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky a článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001.

29 Listom z 26. októbra 2023 Rada zaslala žalobcovi spis WK 10524/2023 REV 1.

30 Akty z 15. marca 2022, uvedené v bode 10 vyššie, a akty zo 14. septembra 2022, uvedené v bode 12 vyššie, boli predmetom žaloby o neplatnosť, ktorá bola zamietnutá rozsudkom z 15. novembra 2023, OT/Rada (T-193/22, EU:T:2023:716).

II. Skutkové okolnosti v období po podaní žaloby

31 Listom z 8. februára 2024 Rada informovala žalobcu o svojom zámere ponechať jeho meno na sporných zoznamoch a poskytla mu spis WK 1303/2024 INIT z 29. januára 2024, ako aj spis WK 5142/2023 ADD 2 z 29. januára 2024 s dodatočnými informáciami o obchodnom prostredí a hospodárstve Ruska.

32 Listom z 18. februára 2024 žalobca požiadal Radu o preskúmanie ponechania jeho mena na sporných zoznamoch.

33 Listom z 21. februára 2024 Rada pripomenula žalobcovi, že má v úmysle ponechať jeho meno na sporných zoznamoch.

34 Listom z 27. februára 2024 žalobca požiadal Radu o preskúmanie ponechania jeho mena na sporných zoznamoch.

35 Aktmi z marca 2024 bolo meno žalobcu ponechané na sporných zoznamoch z týchto dôvodov:

„[Žalobca] je jedným z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group. Patrí k najvplyvnejším osobám v Rusku. Vladimir Putin odmenil skupinu Alfa Group za jej lojalitu voči ruským orgánom tým, že jej poskytol politickú pomoc pri jej plánoch v oblasti zahraničných investícií.

Poisťovňa AlfaStrakhovanie, ktorá je dcérskou spoločnosťou skupiny Alfa Group Consortium, poskytuje poistenie pre vozidlá Federálnej služby Národnej gardy Ruskej federácie (Rosgvardia), ktorej jednotky pôsobia v okupovaných oblastiach Ukrajiny pod kontrolou Ruska, ako aj pre vozidlá ochranky prezidenta Ruskej federácie Vladimira Putina.

AlfaStrakhovanie poskytuje poistenie spoločnostiam, ako je JSC Kalashnikov Concern a Central Scientific – Research Institute for Precision Machine Engineering (TsNIITochMash), ktorých zbrane vo veľkej miere používa ruská armáda na Ukrajine, a to aj počas zverstiev v Buči.

Okrem toho X5 Retail Group, ďalšia dcérska spoločnosť skupiny Alfa Group Consortium, spolupracuje so spoločnosťou JSC Voentorg, subjektom, na ktorý sa vzťahujú reštriktívne opatrenia a ktorý poskytuje reštauračné a pracie služby, ako aj vojenské uniformy ozbrojeným silám Ruskej federácie a ktorého dcérska spoločnosť predáva tričká s vojenským symbolom ‚Z', ktorý používa ruská propaganda na podporu útočnej vojny Ruska proti Ukrajine. [Žalobca teda a]ktívne… materiálne alebo finančne podporuje ruských činiteľov s rozhodovacou právomocou zodpovedných za anexiu Krymu alebo za destabilizáciu Ukrajiny a má z nich prospech.

Je tiež popredným podnikateľom pôsobiacim v Rusku a podnikateľom zapojeným do hospodárskych odvetví, ktoré poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie, ktorá je zodpovedná za anexiu Krymu a za destabilizáciu Ukrajiny."

36 Listom z 15. marca 2024 Rada informovala žalobcu o ponechaní jeho mena na sporných zoznamoch a odpovedala na jeho žiadosti o preskúmanie.

37 Listom z 10. apríla 2024 po vyhlásení rozsudkov z 10. apríla 2024, Aven/Rada (T-301/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:214), a z 10. apríla 2024, Fridman/Rada (T-304/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:215), žalobca podal žiadosť o preskúmanie.

38 Akty z 13. marca 2023 uvedené v bode 12 vyššie boli predmetom žaloby o neplatnosť, ktorá bola zamietnutá rozsudkom z 11. septembra 2024, OT/Rada (T-286/23, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:606).

III. Návrhy účastníkov konania

39 Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté akty v rozsahu, v akom sa ho týkajú,

– nariadil Rade, aby odstránila jeho meno zo sporných zoznamov,

– uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

40 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

IV. Právny stav

A. O právomoci Všeobecného súdu rozhodnúť o druhom žalobnom návrhu žalobcu

41 Svojím druhým žalobným návrhom žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil Rade odstrániť jeho meno zo sporných zoznamov. V podstate tak navrhuje, aby Všeobecný súd uložil Rade príkaz.

42 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že v rámci preskúmania zákonnosti na základe článku 263 ZFEÚ Všeobecný súd nemá právomoc vydávať príkazy inštitúciám, orgánom, úradom a agentúram Únie [pozri uznesenie z 26. októbra 1995, Pevasa a Inpesca/Komisia, C-199/94 P a C-200/94 P, EU:C:1995:360, bod 24 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 9. júna 2021, Borborudi/Rada, T-580/19, EU:T:2021:330, bod 34 (neuverejnené), a z 8. marca 2023, Prigožina/Rada, T-212/22, neuverejnený, EU:T:2023:104, bod 19 a citovanú judikatúru], aj keď sa týkajú spôsobov vykonania jeho rozsudkov (uznesenia z 22. septembra 2016, Gaki/Komisia, C-130/16 P, neuverejnené, EU:C:2016:731, bod 14, a z 19. júla 2016, Trajektna luka Split/Komisia, T-169/16, neuverejnené, EU:T:2016:441, bod 13).

43 Z toho vyplýva, že v rámci žaloby podanej na základe článku 263 ZFEÚ Všeobecný súd nemá ani v prípade zrušenia aktov, ktorými sa prijímajú alebo zachovávajú reštriktívne opatrenia voči fyzickej osobe, právnickej osobe, subjektu alebo orgánu, právomoc nariadiť odstránenie mena alebo názvu tejto fyzickej osoby, právnickej osoby, tohto subjektu alebo orgánu zo sporných zoznamov.

44 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhý žalobný návrh treba zamietnuť z dôvodu nedostatku právomoci.

B. O veci samej

45 Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na nesprávnom posúdení, druhý na porušení zásady proporcionality a tretí na porušení práva na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie.

46 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv tretí žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu a práva na účinné súdne preskúmanie, potom prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení a nakoniec druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality.

1. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu

47 Predovšetkým treba preskúmať tvrdenia žalobcu týkajúce sa aktov zo septembra 2023 a následne tvrdenia týkajúce sa aktov z marca 2024.

a) O aktoch zo septembra 2023

48 Podľa žalobcu jeho právo na obhajobu a jeho právo na účinné súdne konanie boli porušené z dôvodu, že Rada mu neposkytla určité dôkazy, hoci o nich požiadal v rámci žiadosti o prístup k dokumentom.

49 Okrem toho žalobca Rade vytýka, že nezohľadnila tvrdenia uvedené v jeho žiadostiach o preskúmanie, neindividualizovala odpovede na tieto žiadosti, neposkytla mu spis s presvedčivými dôkazmi, ale len neúplný spis a zároveň ho odmietla vypočuť.

50 Žalobca tvrdí, že Rada nezohľadnila skutočnosť, že predložené dôkazy nepostačovali ako opora dôvodov, ktoré boli voči nemu uplatnené s cieľom opodstatniť ponechanie jeho mena na sporných zoznamoch.

51 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

52 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že právo byť vypočutý v každom konaní stanovené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ktoré je neoddeliteľnou súčasťou dodržiavania práva na obhajobu, zaručuje každému možnosť vyjadriť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania a predtým, ako bude prijaté rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (rozsudky z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 75, a z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 79).

53 Pokiaľ ide o akty, na základe ktorých sa ponechá meno osoby alebo názov subjektu, ktoré už figurujú na zoznamoch ukladajúcich reštriktívne opatrenia, efekt prekvapenia na zabezpečenie účinnosti uvedených opatrení viac nie je nevyhnutný, takže pred prijatím takýchto aktov v zásade musia byť dotknutej osobe alebo dotknutému subjektu oznámené skutočnosti uplatnené proti nim a takisto im musí byť poskytnutá možnosť vypočutia [pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. decembra 2011, Francúzsko/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 62; z 1. októbra 2020, Makhlouf/Rada, C-157/19 P, neuverejnený, EU:C:2020:777, bod 44, a z 18. mája 2022, Foz/Rada, T-296/20, EU:T:2022:298, bod 66 (neuverejnený)].

54 Okrem toho rešpektovanie práva na obhajobu zahŕňa aj právo na prístup k spisu za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti, pričom uvedené právo je zakotvené v článku 41 ods. 2 písm. b) Charty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 99, a z 12. júna 2024, Shammout/Rada, T-649/22, neuverejnený, EU:T:2024:376, bod 36).

55 V tejto súvislosti Súdny dvor zdôraznil, že ochrana založená na požiadavke oznámenia dôkazov v neprospech a na práve predložiť pripomienky pred prijatím aktov, ktoré ponechávajú meno osoby alebo názov subjektu na zozname osôb alebo subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, je základnou a nevyhnutnou súčasťou práva na obhajobu. Platí to tým skôr, že takéto

reštriktívne opatrenia majú významný vplyv na práva a slobody osôb a skupín, ktorých sa týkajú [rozsudky z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 64, a z 18. mája 2022, Foz/Rada, T-296/20, EU:T:2022:298, bod 67 (neuverejnený)].

56 Účelom pravidla, podľa ktorého sa príjemcovi rozhodnutia spôsobujúceho ujmu musí umožniť, aby pred prijatím tohto rozhodnutia predložil pripomienky, je totiž to, aby príslušný orgán náležite prihliadol na všetky relevantné skutočnosti. S cieľom zaručiť účinnú ochranu dotknutého príjemcu je účelom tohto pravidla predovšetkým to, aby táto osoba mohla opraviť chybu alebo uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobného stavu, ktoré môžu ovplyvniť prijatie rozhodnutia, jeho neprijatie alebo jeho prijatie s odlišným obsahom (rozsudky z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 65, a z 24. novembra 2021, Aman Dimashq/Rada, T-259/19, EU:T:2021:821, bod 69).

57 V prejednávanej veci treba uviesť, že dôvody zápisu aktov zo septembra 2023 boli čiastočne zmenené v porovnaní s dôvodmi predchádzajúcich aktov, pričom zostal zachovaný dôvod, že žalobca je „jeden z hlavných akcionárov" konzorcia Alfa Group, čo je formulácia, ktorá v podstate zodpovedá formulácii „významný akcionár" uvedenej v odôvodneniach pôvodných aktov alebo formulácii „jeden z hlavných akcionárov" uvedenej v aktoch z 13. marca 2023, citovaných v bode 12 vyššie. V aktoch zo septembra 2023 totiž Rada uplatnila na žalobcu ustanovenia článku 2 ods. 1 písm. g) rozhodnutia 2014/145, zmeneného rozhodnutím 2023/1094, a to ustanovenia týkajúce sa „popredných podnikateľov pôsobiacich v Rusku" [ďalej len „prvá časť zmeneného kritéria g)"] a ustanovenia týkajúce sa „podnikateľov… pôsobiacich v hospodárskych odvetviach, ktoré poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie" [ďalej len „tretia časť zmeneného kritéria g)"].

58 Treba konštatovať, že listom z 19. júna 2023 Rada informovala žalobcu o svojom zámere ponechať jeho meno na sporných zoznamoch na základe zmeneného návrhu odôvodnenia. Následne listom z 18. augusta 2023 Rada potvrdila žalobcovi svoj zámer ponechať jeho meno na sporných zoznamoch na základe zmeneného návrhu odôvodnenia. Týmto listom oznámila žalobcovi, že mu v prílohách dáva k dispozícii spis WK 10524/2023 REV 1 z 10. augusta 2023, spis WK 10555/2023 INIT, obsahujúci informácie týkajúce sa jeho osobnej situácie, ako aj spis WK 5142/23 ADD 1, obsahujúci dodatočné informácie o obchodnom prostredí a hospodárstve Ruska.

59 Listom z 29. augusta 2023 zaslaným útvaru Rady pre vonkajšie vzťahy poverenému preskúmaním reštriktívnych opatrení žalobca informoval tento útvar, že nedostal spis WK 10524/2023 REV 1, a požiadal, aby mu bol tento spis zaslaný čo najskôr.

60 Je potrebné uviesť, najmä vzhľadom na odpovede poskytnuté na pojednávaní, že Rada nepreukázala, že spis WK 10524/2023 REV 1 bol žalobcovi sprístupnený pred prijatím aktov zo septembra 2023. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v spise preto treba konštatovať, že tento spis bol žalobcovi oznámený až 26. októbra 2023, teda viac ako mesiac po uvedenom prijatí.

61 Rada teda tým, že žalobcovi nesprístupnila spis WK 10524/2023 REV 1 pred prijatím aktov zo septembra 2023, porušila právo žalobcu na obhajobu, najmä jeho právo byť vypočutý, ako aj jeho právo na prístup k spisu zaručené v článku 41 ods. 2 písm. a) a b) Charty.

62 Je však potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry je na to, aby porušenie práva na obhajobu viedlo k zrušeniu napadnutého aktu, potrebné, aby v prípade neexistencie tohto porušenia mohlo konanie viesť k inému výsledku, čo musí preukázať osoba, ktorá sa takéhoto porušenia dovoláva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júna 2020, Vnesheconombank/Rada, C-731/18 P, neuverejnený, EU:C:2020:500, bod 73 a citovanú judikatúru).

63 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že žalobca v žalobe a replike nevysvetlil dôvody, pre ktoré by konanie o preskúmaní opatrení voči nemu mohlo v prípade, že by mu bol spis WK 10524/2023 REV 1 odovzdaný pred prijatím aktov zo septembra 2023, viesť k inému výsledku. Argumentácia žalobcu sa totiž netýka konkrétne dôsledkov neposkytnutia uvedeného spisu počas konania o preskúmaní opatrení voči nemu, ale v podstate smeruje k spochybneniu listu útvaru Rady zodpovedného za prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií z 23. októbra 2023, ktorým bol zamietnutý prístup k určitým dokumentom na základe článku 4 ods. 1 písm. a) tretej zarážky a článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001.

64 Okrem toho treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 54 až 56 vyššie, právo osoby alebo subjektu, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, na prístup k spisu, má za cieľ umožniť im predložiť pripomienky k skutočnostiam zohľadneným v súvislosti s nimi. Z toho vyplýva, že takéto právo je prísne obmedzené na osobu alebo subjekt, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, s cieľom zabezpečiť ich obhajobu v rámci konania o preskúmaní opatrení prijatých v súvislosti s nimi. V prejednávanej veci žalobca vytýka Rade najmä to, že mu neposkytla spis s referenčným číslom WK 10524/2023 INIT, teda predchádzajúcu verziu spisu WK 10524/2023 REV 1. Toto tvrdenie však nemôže uspieť, keďže Rada nevychádzala zo spisu WK 10524/2023 INIT, aby odôvodnila ponechanie mena žalobcu na sporných zoznamoch v septembri 2023.

65 Na odôvodnenie ponechania mena žalobcu na sporných zoznamoch v septembri 2023 totiž Rada vychádzala najmä zo spisov WK 3073/2022 INIT z 12. marca 2022 a WK 17621/2022 INIT zo 14. decembra 2022, ktoré boli žalobcovi sprístupnené po prijatí aktov z 15. marca 2022 uvedených v bode 10 vyššie, ako aj v rámci postupu preskúmania, ktorý viedol k prijatiu aktov 13. marca 2023 uvedených v bode 12 vyššie. Vychádzala aj zo spisov WK 10555/2023 INIT zo 14. augusta 2023 a WK 10524/2023 REV 1. Je pravda, že hoci druhý uvedený spis bol žalobcovi oznámený až po prijatí aktov zo septembra 2023, treba konštatovať, že žalobca vo svojich písomných podaniach nevysvetlil, ako sa nedalo vylúčiť, že výsledok konania o preskúmaní mohol byť iný, ak by mu bol takýto spis sprístupnený pred prijatím týchto aktov. Žalobca, ktorému bola v tejto súvislosti položená otázka na pojednávaní, sa obmedzil na abstraktné tvrdenie, že mohol predložiť pripomienky k dokumentom nachádzajúcim sa v predmetnom spise, avšak nevysvetlil, v čom by zohľadnenie týchto pripomienok mohlo viesť k inému výsledku.

66 Vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 62 vyššie je preto potrebné konštatovať, že porušenie práva na prístup k spisu a práva byť vypočutý nemá za následok zrušenie aktov zo septembra 2023.

67 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu týkajúce sa odmietnutia sprístupniť mu niektoré dokumenty týkajúce sa zápisu jeho mena do sporných zoznamov a ponechania ho tam, najmä informácie týkajúce sa členských štátov, ktoré navrhli prijatie reštriktívnych opatrení voči nemu, teda odmietnutia, ktoré mu doručil útvar Rady poverený prístupom verejnosti k dokumentom na základe nariadenia č. 1049/2001, je potrebné rozlišovať medzi pravidlami týkajúcimi sa práva verejnosti na prístup k dokumentom, ktoré majú inštitúcie k dispozícii, podľa nariadenia č. 1049/2001 na jednej strane a rešpektovaním práva na obhajobu zakotveného v článku 41 ods. 2 Charty, ktoré zahŕňa právo byť vypočutý a právo na prístup k spisu za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov

dôvernosti, na strane druhej. Príjemcovia a ciele práva verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií na základe nariadenia č. 1049/2001 sa totiž významne odlišujú od príjemcov a účelu práva na prístup k spisu v rámci konania o preskúmaní reštriktívnych opatrení uplatňovaných voči osobe, na ktorú sa tieto opatrenia vzťahujú.

68 Nariadenie č. 1049/2001 je v zmysle svojho odôvodnenia 1 v súlade so zámerom vyjadreným v článku 1 druhom odseku ZEÚ, podľa ktorého sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejšie a čo najbližšie k občanom. Ako pripomína odôvodnenie 2 tohto nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií súvisí s demokratickým charakterom týchto inštitúcií (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 34). Na dosiahnutie týchto cieľov má podľa článku 2 ods. 1 uvedeného nariadenia každý občan Únie alebo každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte právo na prístup k dokumentom inštitúcií. Z toho vyplýva, že účelom tohto nariadenia je zaručiť prístup k verejným dokumentom každému, nie iba prístup žiadateľa k dokumentom, ktoré sa ho týkajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, bod 50). V súlade s článkom 6 ods. 1 tohto nariadenia totiž nemusí žiadateľ o prístup preukázať akýkoľvek záujem, aby mu bol poskytnutý prístup k požadovaným dokumentom, takže jeho žiadosť sa musí preskúmať rovnakým spôsobom ako žiadosť pochádzajúca od akejkoľvek inej osoby (rozsudky zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 82, a z 20. decembra 2023, OCU/SRB, T-496/18, neuverejnený, EU:T:2023:857, bod 43). Okrem toho treba pripomenúť, že osobitný záujem, ktorý môže uvádzať žiadateľ o prístup k dokumentom, ktoré sa ho osobne týkajú, sa nemôže pri uplatňovaní povinných výnimiek upravených v článku 4 ods. 1 písm. a) rovnakého nariadenia zohľadniť (rozsudok z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, bod 52).

69 Preto v rozsahu, v akom žalobca zamýšľa spochybniť skutočnosť, že Rada mu rozhodnutím z 23. októbra 2023 prijatým na základe nariadenia č. 1049/2001 neoprávnene zamietla prístup k určitým dokumentom, stačí uviesť, že žalobca sa vo svojich žalobných návrhoch nedomáha zrušenia uvedeného rozhodnutia.

70 V druhom rade treba poukázať na to, že ustanovenia práva Únie, na základe ktorých boli prijaté reštriktívne opatrenia voči žalobcovi, a to zmenené rozhodnutie 2014/145 a zmenené nariadenie č. 269/2014, nepriznávajú dotknutým osobám právo na formálne vypočutie. Rovnako z článku 41 ods. 2 písm. a) Charty nevyplýva, že formálne vypočutie predstavuje jediný spôsob umožňujúci účinne a efektívne zabezpečiť dotknutej osobe výkon jej práva byť vypočutý (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. mája 2022, Boshab/Rada, C-242/21 P, neuverejnený, EU:C:2022:375, bod 62, a z 9. februára 2023, Boshab/Rada, C-708/21 P, neuverejnený, EU:C:2023:84, bod 54). Z toho vyplýva, že žalobca nemôže dôvodne tvrdiť, že neuskutočnenie ústneho vypočutia porušilo jeho právo na obhajobu.

71 V treťom rade treba tiež zamietnuť tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Rada nezohľadnila pripomienky, ktoré predložil, a neindividualizovala odpovede na jeho žiadosti. Okrem toho, že Rada nie je povinná odpovedať bod po bode na predložené pripomienky a dokumenty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 95), skutočnosť, že neodpovedala na všetky pripomienky a dokumenty zaslané žalobcom, nepreukazuje, že ich nezohľadnila pri opätovnom preskúmaní jeho situácie. Navyše z listu Rady z 15. septembra 2023 vyplýva, že táto inštitúcia poukázala na podobnosť argumentov, ktoré žalobca uviedol v žiadosti o preskúmanie a vo veci, ktorá viedla k vyhláseniu rozsudkov z 15. novembra 2023, OT/Rada (T-193/22, EU:T:2023:716) a z 11.

septembra 2024, OT/Rada (T-286/23, zatiaľ neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:606), a odkázala na tvrdenia a pripomienky predložené žalobcom v tejto veci. Okrem toho v uvedenom liste Rada výslovne odpovedala na pripomienky žalobcu týkajúce sa spoločnosti AlfaStrakhovanie.

72 Vo štvrtom rade treba pripomenúť, že právo na účinnú súdnu ochranu zakotvené v článku 47 Charty vyžaduje, aby dotknutá osoba mala možnosť zoznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté v súvislosti s ňou, buď prostredníctvom prečítania samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia dôvodov na základe jej žiadosti bez toho, aby bola dotknutá právomoc príslušného súdu vyžadovať od dotknutého orgánu oznámenie týchto dôvodov, s cieľom umožniť dotknutej osobe brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na príslušný súd, a tiež s cieľom umožniť súdu v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého rozhodnutia (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100).

73 V prejednávanej veci Rada najneskôr 26. októbra 2023 oznámila žalobcovi všetky skutočnosti, z ktorých vychádzala na účely prijatia aktov zo septembra 2023, vrátane spisu WK 10524/2023 REV 1. Treba konštatovať, že žalobca tak mal k dispozícii všetky relevantné skutočnosti približne jeden mesiac pred uplynutím lehoty na podanie žaloby na napadnutie zákonnosti uvedených aktov a viac ako tri týždne pred skutočným podaním uvedenej žaloby. V každom prípade neposkytnutie spisu s dôkazmi, na základe ktorého Rada predĺžila uplatňovanie reštriktívnych opatrení, pred podaním žaloby, nemá vplyv na právo dotknutej osoby na účinnú súdnu ochranu pod podmienkou, že tento spis bude oznámený žalobcovi, aby sa k nemu mohol vyjadriť v replike (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júna 2024, Shammout/Rada, T-649/22, neuverejnený, EU:T:2024:376, body 52 a 53). Preto tvrdenie žalobcu, že Rada porušila jeho právo na účinnú súdnu ochranu podľa článku 47 Charty tým, že mu spis WK 10524/2023 REV 1 sprístupnila po prijatí aktov zo septembra 2023, nie je dôvodné, keďže žalobca mal tento spis k dispozícii pred podaním žaloby spochybňujúcej zákonnosť týchto aktov v prebiehajúcom súdnom konaní.

74 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že tretí žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu a práva na účinné súdne konanie treba zamietnuť v rozsahu, v akom smeruje k spochybneniu zákonnosti aktov zo septembra 2023.

b) O aktoch z marca 2024

75 Žalobca vytýka Rade, že neodpovedala na jeho žiadosť o preskúmanie, ktorou po vyhlásení rozsudkov z 10. apríla 2024, Aven/Rada (T-301/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:214), a z 10. apríla 2024, Fridman/Rada (T-304/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:215), požiadal o odstránenie svojho mena zo sporných zoznamov.

76 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

77 V tejto súvislosti stačí uviesť, že argumentácia žalobcu založená na porušení práva na obhajobu sa zakladá na liste zaslanom Rade po prijatí aktov z marca 2024, teda 11. apríla 2024. V zmysle ustálenej judikatúry musí byť zákonnosť aktu Únie posudzovaná podľa skutkových a právnych okolností existujúcich v čase prijatia aktu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2021, Aman Dimashq/Rada, T-259/19, EU:T:2021:821, bod 110 (neuverejnený) a citovanú judikatúru]. Preto skutočnosť, že Rada neodpovedala na tento list, nemôže spochybniť zákonnosť aktov z marca 2024.

78 Z toho vyplýva, že žalobca nepreukázal porušenie svojho práva na obhajobu v rámci konania o preskúmaní, ktoré viedlo k prijatiu aktov z marca 2024.

79 Tretí žalobný dôvod založený na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu treba preto zamietnuť v celom rozsahu.

2. O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení

80 Žalobca tvrdí, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď ponechala jeho meno na sporných zoznamoch prijatím aktov zo septembra 2023 a z marca 2024.

81 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

a) Úvodné poznámky

82 Na úvod treba pripomenúť, že hoci je pravda, že Rada má určitú mieru voľnej úvahy určiť v každom jednotlivom prípade, či sú splnené právne kritériá, na ktorých sú založené predmetné reštriktívne opatrenia, rovnako je pravda aj to, že súdy Únie musia zabezpečiť preskúmanie, a to v zásade úplné, zákonnosti všetkých aktov Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 121).

83 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená článkom 47 Charty najmä vyžaduje, aby sa súd Únie uistil, že rozhodnutie, ktorým boli prijaté alebo zachované reštriktívne opatrenia, a ktoré má na dotknutú osobu alebo dotknutý subjekt individuálny dosah, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. To predpokladá overenie skutočností uvádzaných v odôvodnení, o ktoré sa dotknuté rozhodnutie opiera, tak aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, podložené (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119, a z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 122).

84 Také posúdenie treba vykonať preskúmaním dôkazov a informácií nie izolovane, ale v kontexte, do ktorého patria. Rada totiž unesie dôkazné bremeno, ktoré jej prislúcha, ak súdu Únie predloží súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať existenciu dostatočného spojenia medzi osobou alebo subjektom, proti ktorým je namierené opatrenie o zmrazení finančných prostriedkov, a režimom alebo konfrontovanými situáciami všeobecne (pozri rozsudok z 20. júla 2017, Badica a Kardiam/Rada, T-619/15, EU:T:2017:532, bod 99 a citovanú judikatúru; rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 124).

85 V prípade spochybnenia prináleží príslušnému orgánu Únie, aby preukázal opodstatnenosť dôvodov použitých proti danej osobe alebo subjektu, a nie tejto osobe alebo subjektu, aby predkladali negatívny dôkaz o ich neopodstatnenosti. Nevyžaduje sa, aby Rada na tento účel predložila súdu Únie všetky informácie a dôkazy týkajúce sa dôvodov uvedených v akte, ktorého zrušenie sa žiada. Je potrebné, aby predložené informácie a dôkazy podporovali dôvody použité proti dotknutej osobe alebo subjektu (rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 a 122, a z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 66 a 67; pozri tiež rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 123 a citovanú judikatúru).

86 V takom prípade prináleží súdu Únie, aby overil vecnú správnosť uvádzaných skutočností s prihliadnutím na tieto informácie alebo skutočnosti a posúdil ich dôkaznú silu v závislosti od okolností prejednávanej veci a s ohľadom na prípadné pripomienky predložené najmä dotknutou osobou alebo dotknutým subjektom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 124).

87 Pokiaľ ide konkrétne o preskúmanie zákonnosti aktov o ponechaní mena dotknutej osoby na zozname osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, treba pripomenúť, že takéto opatrenia majú zabezpečovaciu povahu a z definície sú dočasné, pričom ich platnosť vždy závisí od pretrvávania skutkových a právnych okolností, ktoré viedli k ich prijatiu, a od potreby ich zachovania vzhľadom na dosiahnutie cieľa, ktorý je s nimi spojený. Preto pri pravidelnom preskúmaní týchto reštriktívnych opatrení prináleží Rade, aby vykonala aktualizované posúdenie situácie a vypracovala zhodnotenie vplyvu takýchto opatrení, aby určila, či umožnili dosiahnuť ciele sledované pôvodným zaradením mien a názvov dotknutých osôb a subjektov na sporný zoznam alebo či je stále možné vyvodiť vo vzťahu k uvedeným osobám a subjektom rovnaký záver (pozri rozsudok z 27. apríla 2022, Ilunga Luyoyo/Rada, T-108/21, EU:T:2022:253, bod 55 a citovanú judikatúru; rozsudok z 26. októbra 2022, Ovsjannikov/Rada, T-714/20, neuverejnený, EU:T:2022:674, bod 67).

88 Z toho vyplýva, že na účely odôvodnenia ponechania mena osoby na zozname osôb a subjektov nie je zakázané, aby Rada vychádzala z tých istých dôkazov, ktoré odôvodnili pôvodný zápis, opätovný zápis alebo predchádzajúce ponechanie mena dotknutej osoby na uvedenom zozname, pokiaľ na jednej strane dôvody zápisu ostali nezmenené a pokiaľ sa na druhej strane kontext nezmenil takým spôsobom, že by sa tieto dôkazy stali obsolétnymi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. septembra 2020, Kaddour/Rada, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 99). V tejto súvislosti zmena kontextu zahŕňa zohľadnenie jednak situácie krajiny, vo vzťahu ku ktorej bol zavedený systém reštriktívnych opatrení, ako aj osobitnej situácie dotknutej osoby (rozsudok z 26. októbra 2022, Ovsjannikov/Rada, T-714/20, neuverejnený, EU:T:2022:674, bod 78; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 23. septembra 2020, Kaddour/Rada, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 101), a jednak všetkých relevantných okolností a najmä nedosiahnutie cieľov sledovaných reštriktívnymi opatreniami (rozsudok z 27. apríla 2022, Ilunga Luyoyo/Rada, T-108/21, EU:T:2022:253, bod 56; pozri tiež v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 12. februára 2020, Amisi Kumba/Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, body 82 až 84 a citovanú judikatúru).

89 S prihliadnutím na tieto zásady treba preskúmať, či sa Rada prijatím aktov zo septembra 2023 a následne prijatím aktov z marca 2024 dopustila nesprávneho posúdenia, keď rozhodla o ponechaní mena žalobcu na sporných zoznamoch.

90 V tejto súvislosti zo znenia napadnutých aktov vyplýva, že meno žalobcu bolo ponechané na sporných zoznamoch na základe kritéria materiálnej alebo finančnej podpory ruských činiteľov s rozhodovacou právomocou zodpovedných za anexiu Krymu alebo za destabilizáciu Ukrajiny [článok 2 ods. 1 písm. d) zmeneného rozhodnutia 2014/145 (ďalej len „kritérium d)“]. Bolo tiež zapísané na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g).

91 Všeobecný súd považuje za vhodné najprv preskúmať, či sa Rada dopustila nesprávneho posúdenia, keď ponechala meno žalobcu na zozname na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g).

b) O aktoch zo septembra 2023

92 Svojou argumentáciou, ktorej cieľom je spochybniť zákonnosť aktov zo septembra 2023, žalobca tvrdí, že dôkazy predložené Radou nie sú dôveryhodné, a poukazuje na to, že jeho meno bolo nesprávne ponechané na sporných zoznamoch na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g).

1) O spoľahlivosti dôkazov

93 Žalobca tvrdí, že veľká časť zdrojov použitých Radou má nízku kvalitu, a osobitne napáda vierohodnosť určitých dôkazov.

94 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

95 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa činnosť súdu Únie riadi zásadou voľného hodnotenia dôkazov a jediným kritériom posúdenia hodnoty predložených dôkazov je ich vierohodnosť. V tejto súvislosti je na účely posúdenia dôkaznej sily dokumentu potrebné overiť vierohodnosť informácie, ktorú obsahuje, zohľadniť pritom najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, ako aj jeho adresáta, a položiť si otázku, či sa vzhľadom na svoj obsah javí zmysluplný a dôveryhodný [pozri rozsudky z 31. mája 2018, Kaddour/Rada, T-461/16, EU:T:2018:316, bod 107 a citovanú judikatúru, a z 12. februára 2020, Amisi Kumba/Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 95 (neuverejnený) a citovanú judikatúru].

96 Keďže orgány Únie nemajú vyšetrovaciu právomoc v tretích krajinách, ich posúdenie musí vychádzať z verejne dostupných zdrojov informácií, správ, článkov v tlači, správ tajných služieb alebo iných podobných zdrojov informácií (rozsudky zo 14. marca 2018, Kim a i./Rada a Komisia, T-533/15 a T-264/16, EU:T:2018:138, bod 107, a z 1. júna 2022, Prigožin/Rada, T-723/20, neuverejnený, EU:T:2022:317, bod 59).

97 Okrem toho je dôležité poukázať na to, že konflikt, do ktorého je zapojená Ruská federácia a Ukrajina, v praxi obzvlášť sťažuje prístup k určitým zdrojom, výslovné uvedenie primárneho zdroja niektorých informácií a prípadné zhromažďovanie svedectiev od osôb, ktoré súhlasia so svojou identifikáciou. Ťažkosti pri vyšetrovaní, ktoré z toho vyplývajú, tak môžu byť prekážkou pri poskytovaní presných dôkazov a objektívnych informácií (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 116 a citovanú judikatúru).

98 V prejednávanej veci Rada na účely odôvodnenia ponechania mena žalobcu na sporných zoznamoch na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g) vychádzala zo skutočností uvedených v spise WK 3073/2022 INIT z 12. marca 2022, najmä z článku s názvom „Why Mueller named a Russian Oligarch in Court“, ktorý bol uverejnený 6. apríla 2018 na internetovej stránke The Dailly Beast (dokument č. 1).

99 Rada tiež vychádzala z jedného z dokumentov uvedených v spise WK 17621/2022 INIT na účely odôvodnenia ponechania mena žalobcu na sporných zoznamoch na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g), a to z podstránky internetovej stránky „Putin’s list“, ktorá sa týkala žalobcu, pričom uvedená podstránka bola navštívená 23. novembra 2022 (dokument č. 2).

100 Rada na podporu odôvodnenia ponechania mena žalobcu na sporných zoznamoch na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g) zohľadnila aj niektoré skutočnosti zo spisu WK 10524/2023 REV 1 z 10. augusta 2023, a to:

– prezentáciu poisťovne AlfaStrakhovanie uverejnenú na internetovej stránke tejto spoločnosti, ktorá bola navštívená 25. mája 2023 (dokument č. 2),

– článok s názvom „AlfaStrakhovanie ruled out the sale of business to third-party buyers“, uverejnený 4. mája 2023 na internetovej stránke Radio Liberty (dokument č. 9),

– prezentácia akcionárov spoločnosti X5 Retail Group uverejnená na internetovej stránke tejto spoločnosti, ktorá bola navštívená 1. júna 2023 (dokument č. 10),

– podstránka internetovej stránky Rupep týkajúca sa obchodných vzťahov žalobcu, ktorá bola navštívená 12. júna 2023 (dokument č. 17),

– článok s názvom „AlfaStrakhovanie confirmed the change of ownership of the company“, ktorý bol uverejnený 4. mája 2023 na internetovej stránke Vedomosti (dokument č. 19),

– článok s názvom „Fridman's Alfa Group to exit all Russian assets“, uverejnený 5. mája 2023 na internetovej stránke bne IntelliNews (dokument č. 20).

101 Rada na účely odôvodnenia ponechania mena žalobcu na sporných zoznamoch na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g) zohľadnila aj skutočnosti uvedené v spise WK 10555/2023 INIT zo 14. augusta 2023, a to:

– list Národnej banky Ukrajiny z 5. júna 2023 adresovaný Európskej komisii v súvislosti s obavami Ukrajiny týkajúcimi sa pokusov o obchádzanie sankcií (dokument č. 1),

– tlačovú správu Národnej banky Ukrajiny týkajúcu sa banky Sense Bank, uverejnenú 20. júla 2023 (dokument č. 2).

102 Na úvod treba uviesť, že žalobca na pojednávaní vzal späť svoju argumentáciu týkajúcu sa nespoľahlivosti zdroja informácií TAdivser.

103 Okrem toho, pokiaľ ide o argumentáciu, ktorou žalobca na základe článku uverejneného spravodajskou spoločnosťou Politico pripojeného k žalobe tvrdí, že veľká časť zdrojov použitých Radou má priemernú kvalitu, treba uviesť, že tento článok systematicky nespochybňuje všetky prvky spisov s dôkazmi, ktoré pripravila Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), ale nastoľuje otázky týkajúce sa spoľahlivosti niektorých zdrojov informácií, ako sú sociálne médiá, blogy alebo informácie vytvorené umelou inteligenciou.

104 Treba však konštatovať, že dotknutý článok neodkazuje na spisy s dôkazmi, na ktoré sa Rada odvoláva v prejednávanej veci, a že žalobca nepreukázal, že dôkazy uvedené v bodoch 98 až 101 pochádzajú zo zdrojov, ktorých vierohodnosť je týmto článkom spochybnená.

105 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že informácie, ktoré sa ho týkajú a sú uvedené v dokumentoch č. 19 a 20 spisu s dôkazmi WK 10524/2023 REV 1, nie sú spoľahlivé z dôvodu, že spočívajú na anonymných zdrojoch, treba uviesť, že tieto dokumenty predstavujú články pochádzajúce z médií špecializujúcich sa na hospodárstvo, a to Vedomosti a bne IntelliNews, ktoré sa zakladajú na

skutočnostiach uvedených v článku BBC, na údajných vyjadreniach člena predstavenstva spoločnosti ABH Holdings, podľa ktorých bolo nevyhnutné premiestniť aktíva tejto spoločnosti, ako aj na anonymných zdrojoch. Samotná skutočnosť, že niektoré informácie z týchto dokumentov pochádzajú z anonymných novinárskych zdrojov, ich nemôže zbaviť spoľahlivosti. Keďže totiž ide o vnútorné zdroje podnikov, na ktoré sa zamerala investigatíva týchto médií špecializujúcich sa na hospodárstvo, požiadavka, aby novinári systematicky prezradili verejnosti identitu svojich zdrojov, by mohla porušiť ochranu novinárskych zdrojov.

106 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, ktorej cieľom je spochybniť vierohodnosť dokumentu č. 1 v spise s dôkazmi WK 5142/2023 ADD 1 týkajúcom sa dôkazov o obchodnom prostredí a hospodárstve Ruska, teda investigatívnej správy uverejnenej na internetovej stránke „Proekt“, treba ju zamietnuť ako neúčinnú, keďže Rada nevychádzala z tohto dokumentu na účely odôvodnenia ponechania mena žalobcu na sporných zoznamoch na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g).

107 Vzhľadom na uvedené skutočnosti, so zreteľom na kontext charakterizujúci situáciu v Ruskej federácii a na neexistenciu vyšetrovacích právomocí Rady v tretích krajinách (pozri body 96 a 97 vyššie), žalobca nepredložil dôkazy, ktoré by mohli spochybniť dôkaznú hodnotu dokumentov zaradených v spisoch s dôkazmi uvedených v bodoch 98 až 101 vyššie.

2) O uplatnení prvej a tretej časti zmeneného kritéria g) na žalobcu

108 Žalobca tvrdí, že Rada nesprávne ponechala jeho meno na sporných zoznamoch na základe prvej a tretej časti zmeneného kritéria g).

109 V prvom rade uvádza, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď ho považovala za jedného z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group, ktoré zahŕňa Alfa Bank, AlfaStrakhovanie a X5 Retail Group.

110 Žalobca predovšetkým poukazuje na to, že konzorcium Alfa Group nemá štruktúru ani právne neexistuje. Ďalej tvrdí, že predložil dôkazy o prevode svojich podielov jednak v spoločnosti ABH Holdings, ktorá vlastní banky Alfa Bank Rusko, Alfa Bank Ukrajina, ako aj AlfaStrakhovanie, a jednak v spoločnosti CTF Holdings, ktorá vlastní spoločnosti A1, X5 Retail Group, ako aj IAS Borjomi. Podľa neho Rada nemôže tvrdiť, že tieto podiely nepreviedol na pána [*dôverné*] [1].

111 Okrem toho žalobca uvádza, že prevod jeho podielov v spoločnosti CTF Holdings je platne preukázaný výpisom z registra konečných užívateľov výhod tejto spoločnosti.

112 Okrem toho žalobca Rade vytýka, že odmietla dôkaznú hodnotu dôkazov predložených na podporu prevodu podielov, pričom sa odvolávala na nepodloženú skutočnosť, že bol podpísaný protinávrh s kupujúcim jeho podielov, teda s pánom [*dôverné*]. Žalobca sa teda domnieva, že Rada od neho vyžaduje predloženie negatívneho dôkazu na preukázanie prevodu predmetných podielov.

113 Žalobca navyše spochybňuje argumentáciu Rady, podľa ktorej má kontrolu nad spoločnosťou AlfaStrakhovanie, pretože informácie, ktoré má Rada k dispozícii, sú hypotetické.

[1] Skryté dôverné údaje

114 V druhom rade žalobca v podstate tvrdí, že je jediným podnikateľom, ktorého meno je zapísané do sporných zoznamov bez zohľadnenia minulých alebo súčasných výkonných funkcií. V tejto súvislosti sa domnieva, že Rada mala zohľadniť skutočnosť, že nevykonával výkonnú funkciu počas desiatich rokov, ktoré predchádzali pôvodnému zaradeniu jeho mena do uvedených zoznamov.

115 V treťom rade žalobca zdôrazňuje, že nevykonáva hospodársku činnosť v jednom alebo vo viacerých odvetviach, ktoré poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie, a preto sa domnieva, že ho nemožno považovať za popredného podnikateľa v Rusku. Podľa neho z judikatúry týkajúcej sa dane z pridanej hodnoty (DPH), ako aj z nedávnej judikatúry týkajúcej sa reštriktívnych opatrení prijatých v súvislosti s inváziou na Ukrajinu vyplýva, že samotná držba akcií nemôže oprávňovať Radu k prijatiu záveru, že vykonáva činnosť v hospodárskom odvetví.

116 Vo štvrtom rade žalobca tvrdí, že domnienka vzájomného prepojenia medzi poprednými podnikateľmi a ruskou vládou uvedená v ustanoveniach článku 2 ods. 1 písm. g) zmeneného rozhodnutia 2014/145 sa na neho nevzťahuje. Uvádza, že v dokumentoch zaradených do spisov WK 5142/2023 INIT a WK 5142/2023 ADD1 obsahujúcich informácie o podnikateľskom prostredí a hospodárstve Ruska sa jeho meno nespomína a že niektoré dokumenty týkajúce sa podnikov konzorcia Alfa Group preukazujú, že Alfa Bank nepatrí do úzkeho okruhu dominantných hospodárskych subjektov blízkych V. Putinovi. Podľa žalobcu ani on, ani spoločnosti uvedeného konzorcia alebo jeho partneri nepatria do žiadnej z kategórií vzájomne prepojených podnikateľov, nie sú priateľmi V. Putina spojenými s KGB alebo so sieťou V. Putina v Petrohrade (Rusko), nepôsobia v oblastiach kontrolovaných štátom a nemajú prospech z verejných zákaziek, daňových výhod alebo osobitného zaobchádzania. Podobne podľa neho žiadna zo spoločností v konzorciu nemala v predstavenstve ruského ministra alebo fiduciára.

117 V piatom rade žalobca na pojednávaní tvrdil, že spoločnosť Rosvodokanal neposkytla vláde Ruskej federácie významný zdroj príjmov z dôvodu, že táto spoločnosť predstavovala len 25 až 30 % súkromného odvetvia zásobovania vodou a čistenia odpadových vôd v Rusku, ktoré tvorí len 10 % celého tohto odvetvia.

118 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

119 Pokiaľ ide o všeobecný kontext situácie na Ukrajine, treba poznamenať, že ku dňu prijatia opatrení v septembri 2023 bola situácia na Ukrajine naďalej vážna. Podobne boli reštriktívne opatrenia stále odôvodnené vzhľadom na sledovaný cieľ, ktorým bolo vyvinúť maximálny tlak na ruské orgány, aby ukončili aktivity a politiky destabilizujúce Ukrajinu a vojenskú agresiu voči tejto krajine, a zvýšiť náklady Ruskej federácie spojené s narušovaním územnej celistvosti, zvrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny.

120 Treba uviesť, že pred zmenou kritéria g) sa toto kritérium týkalo len „popredných podnikateľov… [zapojených] do hospodárskych odvetví, [ktorí] poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie“. Zmena tohto kritéria vykonaná rozhodnutím 2023/1094 mala za následok rozšírenie rozsahu tohto kritéria na „popredných podnikateľov pôsobiacich v Rusku“ [prvá časť zmeneného kritéria g)] a na „podnikateľov [pôsobiacich] v hospodárskych odvetviach, ktoré poskytujú významný zdroj príjmov vláde Ruskej federácie“ [tretia časť zmeneného kritéria g)].

121 V prvom rade, pokiaľ ide o prvú časť zmeneného kritéria g), treba uviesť, že pojem „poprední podnikatelia“ sa týka významu podnikateľov z hľadiska ich profesijného postavenia, rozsahu ich hospodárskych činností, veľkosti kapitálu v ich vlastníctve alebo ich funkcií v rámci jednej alebo viacerých spoločností, v ktorých tieto činnosti vykonávajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 143).

122 Z prvej časti zmeneného kritéria g) je zrejmé, že jediným cieľom zmeny pôvodného kritéria g) bolo rozšíriť rozsah reštriktívnych opatrení tak, aby sa vzťahovali na všetkých popredných podnikateľov a podnikateľky pôsobiacich v Rusku vrátane tých, ktorí nepôsobia v hospodárskom odvetví, ktoré poskytuje vláde Ruskej federácie významný zdroj príjmov.

123 Dôvody, ktoré opodstatňujú rozšírenie kritéria stanoveného v článku 2 ods. 1 písm. g) rozhodnutia 2014/145, zmeneného rozhodnutím 2022/329, sú uvedené v odôvodnení 4 rozhodnutia 2023/1094. Toto odôvodnenie totiž opisuje fungovanie ruského hospodárstva, ktoré sa vyznačuje existenciou vzťahu vzájomného prepojenia medzi poprednými podnikateľmi a podnikateľkami pôsobiacimi v Rusku a vládou Ruskej federácie. Rada sa teda tým, že sa zamerala na týchto podnikateľov a podnikateľky, snaží využiť vplyv, ktorý táto kategória osôb môže mať na ruský režim a podnecuje uvedené osoby, aby vyvíjali tlak na túto vládu smerom k zmene jej politiky voči Ukrajine.

124 Na účely uplatnenia prvej časti zmeneného kritéria g) na individuálnu situáciu každej osoby, ktorej meno je zapísané do sporných zoznamov, prináleží Rade, aby preukázala, že fyzická osoba môže byť na jednej strane kvalifikovaná ako „popredný podnikateľ“ v zmysle uvedenom v bode 121 vyššie, a na druhej strane, že táto fyzická osoba pôsobí v Rusku. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že samotná príslušnosť ku kategórii popredných podnikateľov a podnikateliek pôsobiacich v Rusku, postačuje na odôvodnenie prijatia nevyhnutných reštriktívnych opatrení na základe tejto časti bez toho, aby bolo potrebné preukázať súvislosť medzi postavením popredných podnikateľov a podnikateliek a ruským režimom, alebo medzi postavením popredných podnikateľov a podnikateliek a podporou tohto režimu alebo výhodou, ktorá z neho vyplýva (pozri analogicky rozsudok z 9. júla 2020, Haswani/Rada, C-241/19 P, EU:C:2020:545, bod 66, a uznesenie zo 6. septembra 2022, Haikal/Rada, C-113/21 P, neuverejnené, EU:C:2022:640, bod 41).

125 Pokiaľ ide v prejednávanej veci o osobnú situáciu žalobcu, z dôvodov na zaradenie do zoznamu vyplýva, že sa považuje za jedného z najväčších akcionárov konzorcia Alfa Group.

126 Podľa informácií uvedených najmä v dokumente č. 1 zaradeného do spisu WK 3073/2022 INIT je žalobca spoluzakladateľom konzorcia Alfa Group, ktoré je veľkou ruskou priemyselnou a finančnou skupinou v súkromných rukách so záujmami v rôznych hospodárskych odvetviach.

127 Treba tiež uviesť, že prezentácia konzorcia Alfa Group od spoločnosti Alfa Bank Ukrajina z júna 2019, uvedená v prílohe B.2 vyjadrenia k žalobe, uvádza spoločnosti uvedeného konzorcia, medzi ktorými sa nachádzajú najmä ABH Holdings, AlfaStrakhovanie, X5 Retail Group a A1, a potvrdzuje informácie uvedené v dokumente č. 2 zaradenom do spisu WK 17621/2022 INIT (rozsudok z 11. septembra 2024, OT/Rada, T-286/23, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:606, bod 94). Tieto informácie potvrdzuje aj dokument č. 2 zaradený do spisu WK 10524/2023 REV 1, v ktorom sa uvádza, že k 26. máju 2023 konzorcium tvorili okrem iného spoločnosti Alfa Bank, AlfaStrakhovanie, Rosvodokanal, X5 Retail Group a A1.

128 Okrem toho medzi účastníkmi konania je nesporné a z dokumentov č. 9 a 19 nachádzajúcich sa v spise WK 10524/2023 REV 1 vyplýva, že ABH Holdings so sídlom v Luxembursku nepriamo vlastní na jednej strane Alfa Bank Rusko, najmä prostredníctvom ABH Financial so sídlom na Cypre a AB Holding so sídlom v Rusku a na druhej strane AlfaStrakhovanie, najmä prostredníctvom AlfaStrakhovanie Holdings so sídlom na Cypre a Yuns-Holdings so sídlom v Rusku. Treba uviesť, že ako vyplýva najmä z dokumentu č. 17 zaradeného do spisu WK 10524/2023 REV 1, žalobca nespochybňuje, že vlastnil 16,3239 % spoločnosti ABH Holdings.

129 Navyše z dokumentu č. 10 v spise WK 10524/2023 REV 1 vyplýva, že 47,86 % spoločnosti X 5 Retail Group vlastní spoločnosť CTF Holdings so sídlom v Luxembursku, čo žalobca nespochybňuje. Rovnako sa na pojednávaní účastníci konania zhodli, že CTF Holdings nepriamo vlastní aj spoločnosť A1 prostredníctvom spoločností so sídlom na Cypre a v Rusku. Z uvedeného spisu totiž vyplýva, že CTF Holdings nepriamo vlastní spoločnosť A1 prostredníctvom spoločností A1 Investment Holding so sídlom v Luxembursku, A1 Capital so sídlom na Cypre a Management Company Group A1 so sídlom v Rusku. Treba konštatovať, že žalobca nespochybňuje, že je jedným zo zakladateľov spoločnosti CTF Holdings, ako to vyplýva z dokumentu č. 2 nachádzajúceho sa v spise s dôkazmi WK 17621/2022 INIT, ani nepopiera, že v tejto spoločnosti so sídlom v Luxembursku vlastnil podiely. Na pojednávaní žalobca spochybnil tvrdenie Rady, podľa ktorého vlastnil 11 % akcií uvedenej spoločnosti prostredníctvom Intertrust Trustees, ale uznal, ako to vyplýva z prílohy C12 repliky, že vlastnil približne [*dôverné*] % základného imania spoločnosti CTF Holdings.

130 Rada preto tvrdí, že žalobca bol z dôvodu svojich podielov v spoločnostiach ABH Holdings a CTF Holdings jedným z najväčších akcionárov konzorcia Alfa Group.

131 Žalobca Rade vytýka, že nezohľadnila skutočnosť, že v marci 2022 previedol svoje podiely v spoločnostiach ABH Holdings a CTF Holdings a že na neho preniesla dôkazné bremeno tým, že požadovala predloženie dodatočných dôkazov preukazujúcich, že sa žalobca vzdal všetkých kapitálových podielov v konzorciu Alfa Group.

132 Treba teda na jednej strane overiť, či Rada neoprávnene preniesla dôkazné bremeno tým, že vyžadovala, aby žalobca predložil dôkazy na preukázanie prevodu jeho kapitálových podielov, a na druhej strane, či sa táto inštitúcia vzhľadom na dôkazy predložené žalobcom dopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že je stále jedným z najväčších akcionárov konzorcia Alfa Group.

133 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu týkajúce sa prenesenia dôkazného bremena, je pravda, ako bolo pripomenuté v bode 85 vyššie, že prináleží Rade, aby preukázala opodstatnenosť dôvodov uplatňovaných proti osobe alebo subjektu, ktorých meno alebo názov sú zapísané do sporných zoznamov. Ak však osoba, na ktorú sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, akou je žalobca, tvrdí, že jej osobná situácia sa zmenila v porovnaní so skutočnosťami zistenými Radou, je na tejto osobe, aby predložila dôkazy, ktoré môžu preukázať existenciu takejto zmeny, a teda existenciu nesprávneho posúdenia týchto dôkazov, ktorého sa dopustila Rada.

134 V prejednávanej veci, ako vyplýva z bodov 126 až 130 vyššie, Rada disponovala súborom nepriamych dôkazov, z ktorých vyplýva, že žalobca bol jedným z najväčších akcionárov konzorcia Alfa Group, pretože mal kapitálové podiely vo viacerých spoločnostiach tohto konzorcia, najmä prostredníctvom spoločností ABH Holdings a CTF Holdings. Preto je na žalobcovi, aby preukázal, že skutočne previedol svoje podiely v týchto spoločnostiach a účinne sa vzdal svojich práv akcionára v nich a v s nimi spojených subjektoch. Takáto požiadavka nepredstavuje

prenesenie dôkazného bremena, pretože práve žalobca sa odvoláva na zmenu svojej osobnej situácie, ktorú musí preukázať, teda na prevod svojich podielov v spoločnostiach konzorcia Alfa Group (pozri analogicky rozsudky z 11. septembra 2019, HX/Rada, C-540/18 P, neuverejnený, EU:C:2019:707, bod 50, a z 27. júna 2024, Servier a i./Komisia, C-201/19 P, EU:C:2024:552, bod 124). Keďže dôkazy týkajúce sa konaní, spôsobov a podmienok prevodu podielov v spoločnostiach sú dokumentmi, ku ktorým Rada ani členské štáty nemajú prístup, žalobca má najlepšie predpoklady na to, aby predložil takéto dôkazy na podporu zmeny svojej osobnej situácie (pozri analogicky rozsudok z 11. septembra 2024, Timčenko a Timčenko/Rada, T-644/22, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:621, bod 64).

135 V prejednávanej veci boli podľa žalobcu jeho podiely vo výške približne 16 % v spoločnosti ABH Holdings a približne [*dôverné*] % v spoločnosti CTF Holdings prevedené na údajného nadobúdateľa 14. marca 2022, teda deň pred zápisom mena žalobcu do sporných zoznamov. Okrem toho, ako tvrdí žalobca, údajný nadobúdateľ uvedených podielov tiež nadobudol v rovnakom čase približne [*dôverné*] % akcií spoločnosti ABH Holdings a približne [*dôverné*] % akcií spoločnosti CTF Holdings, ktoré vlastnil iný akcionár. Preto ten istý nadobúdateľ, pán [*dôverné*] súčasne nadobudol nielen približne 36 % akcií spoločnosti ABH Holdings, ale aj približne 54 % akcií spoločnosti CTF Holdings. Vzhľadom na aktíva spoločnosti ABH Holdings, ktorými sú konkrétne Alfa Bank Rusko a AlfaStrakhovanie, a aktíva spoločnosti CTF Holdings, ktorými sú konkrétne distribučná spoločnosť X 5 Retail Group a ruská investičná spoločnosť A1, žalobca na pojednávaní potvrdil, že údajné prevody sa týkali značných finančných súm.

136 Za osobitných okolností prejednávanej veci a vzhľadom na to, že žalobca poukazuje najmä na zmenu svojej osobnej situácie, ku ktorej došlo deň pred zápisom jeho mena do sporných zoznamov, bolo jeho povinnosťou predložiť dôkazy preukazujúce, že údajné prevody predstavovali pred uvedeným zápisom skutočný prevod vlastníctva jeho podielov na identifikovateľného nadobúdateľa, ktorý je nezávislý od prevádzateľa. Dôkazy o prevode podielov vlastnených žalobcom v spoločnostiach ABH Holdings a CTF Holdings v prospech údajného nadobúdateľa tak musia umožniť preukázať súlad prevodu s ustanoveniami práva Únie týkajúcimi sa reštriktívnych opatrení, čo v prejednávanej veci znamenalo preukázať, že k skutočným prevodom podielov došlo v súlade s vnútroštátnym právom a uplatniteľnými štatutárnymi ustanoveniami pred nadobudnutím účinnosti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov týkajúcich sa žalobcu. V prejednávanej veci tak dôkazy o skutočnom prevode podielov v týchto dvoch holdingových spoločnostiach mali zahŕňať najmä akty týkajúce sa prevodov uvedených podielov, relevantné ustanovenia uplatniteľného vnútroštátneho práva, ako aj štatutárne ustanovenia dotknutých holdingov.

137 Okrem toho, aby žalobca preukázal, že sa skutočne vzdal svojich akcionárskych práv, bolo jeho povinnosťou preukázať podmienky a spôsob údajných prevodov a protihodnotu za ne, najmä cenu, za ktorú boli uvedené podiely predané. Na rozdiel od toho, čo tvrdil žalobca na pojednávaní, takéto dôkazy týkajúce sa ceny prevodu sú nevyhnutné na posúdenie, či údajné prevody jeho podielov znamenajú skutočné vzdanie sa jeho akcionárskych práv v spoločnostiach ABH Holdings a CTF Holdings. V prípade, že prevádzateľ predá svoje podiely za zjavne nižšiu cenu, ako je hodnota aktív, ktoré boli predmetom prevodu, nemožno totiž tento prevod považovať za uskutočnený v prospech nezávislej tretej osoby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2023, Mordašov/Rada, T-248/22, neuverejnený, EU:T:2023:573, bod 101), keďže za takýchto podmienok by prevádzateľ mohol na základe zvýhodnenia, ktoré by takáto cena poskytla nadobúdateľovi, naďalej prostredníctvom tohto nadobúdateľa uplatňovať vplyv na obchodné záležitosti spoločnosti, ktorej podiely boli prevedené, čo by mohlo spochybniť vierohodnosť takéhoto prevodu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2025, Ponomarenko/Rada, T-

249/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2025:202, bod 130). V prejednávanej veci teda predložené dôkazy mali obsahovať aj údaje o cene, za ktorú boli podiely prevedené, a o spôsobe ich zaplatenia.

138 Treba zdôrazniť, že za okolností prejednávanej veci predloženie dôkazov uvedených v bodoch 136 a 137 vyššie nemôže predstavovať neprimeranú záťaž alebo záťaž, ktorá by znamenala neoprávnené sprístupnenie dôverných údajov. Žalobca má totiž najlepšie predpoklady na to, aby predložil dôkazy o skutočnom prevode svojich podielov v spoločnostiach ABH Holdings a CTF Holdings, ako aj o skutočnom vzdaní sa svojich akcionárskych práv v týchto spoločnostiach a subjektoch, ktoré sú s nimi prepojené (pozri bod 134 vyššie).

139 Okrem toho za okolností, o aké ide v prejednávanej veci a vyznačujú sa veľkými prevodmi podielov, ku ktorým údajne došlo deň pred nadobudnutím účinnosti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov týkajúcich sa žalobcu (pozri bod 135 vyššie), ako aj využitím právnych štruktúr zahŕňajúcich spoločnosti so sídlom vo viacerých štátoch (pozri body 128 a 129 vyššie), by účinnosť a efektívnosť reštriktívnych opatrení mohli byť spochybnené, ak by sa údajné prevody podielov v spoločnostiach zohľadnili bez dôkazov preukazujúcich ich existenciu.

140 Pokiaľ ide o dôkazy predložené v rámci tejto žaloby, treba preskúmať, či dostatočne preukazujú, že žalobca skutočne previedol svoje podiely v spoločnostiach ABH Holdings a CTF Holdings a skutočne sa vzdal svojich akcionárskych práv v uvedených spoločnostiach a v subjektoch s nimi prepojených, a teda že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že žalobca je stále jedným z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group.

141 Po prvé, pokiaľ ide o údajný prevod podielov v spoločnosti CTF Holdings na pána [*dôverné*], žalobca tvrdí, že k nemu došlo deň pred zápisom jeho mena do sporných zoznamov, teda 14. marca 2022.

142 Ako však vyplýva z bodu 136 vyššie, žalobcovi prináleží, aby predložil najmä dôkazy preukazujúce, že predmetné odovzdanie sa uskutočnilo v súlade s ustanoveniami práva Únie týkajúcimi sa reštriktívnych opatrení.

143 V zmysle článku 2 rozhodnutia 2022/429 a článku 2 vykonávacieho nariadenia 2022/427 nadobudli reštriktívne opatrenia voči žalobcovi účinnosť v deň uverejnenia týchto aktov v *Úradnom vestníku Európskej únie*, konkrétne 15. marca 2022, teda deň nasledujúci po údajnom prevode podielov žalobcu v spoločnosti CTF Holdings.

144 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 2 ods. 1 nariadenia č. 269/2014 okrem iného stanovuje, že sa zmrazujú všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom zapísaným do sporných zoznamov, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré tieto fyzické alebo právnické osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú. V zmysle článku 1 písm. f) tohto nariadenia je pojem „zmrazenie finančných prostriedkov“ vymedzený ako „zabránenie akémukoľvek pohybu, prevodu, úprave, použitiu finančných prostriedkov, prístupu k nim alebo manipulácii s nimi akýmkoľvek spôsobom, ktoré by mali za následok akúkoľvek zmenu ich objemu, výšky, umiestnenia, vlastníctva, držby, charakteru, miesta určenia alebo akúkoľvek inú zmenu, ktorá by umožnila použitie finančných prostriedkov, vrátane spravovania portfólií“. Podľa článku 1 písm. g) uvedeného nariadenia je pojem „finančné prostriedky“ definovaný ako finančné aktíva a ekonomické výhody každého druhu, medzi ktoré patria, ako vyplýva z bodu iii) tohto

ustanovenia, verejne alebo súkromne obchodovateľné cenné papiere a dlhové nástroje vrátane akcií a majetkových podielov, certifikátov zastupujúcich cenné papiere, dlhopisov, zmeniek, záruk, dlžobných úpisov a zmlúv o finančných derivátoch.

145 V prejednávanej veci sa tak od 15. marca 2022 zmrazili všetky finančné prostriedky, ktoré žalobca vlastnil, mal v držbe alebo kontroloval na území Únie, vrátane jeho podielov v spoločnostiach vlastnených v Únii, ktoré už nemohli byť predmetom žiadneho pohybu, prevodu, úpravy, použitia alebo prístupu, ktorý by mal za následok najmä zmenu ich vlastníctva, držby alebo akúkoľvek inú zmenu umožňujúcu ich použitie. Uvedené podiely vlastnené žalobcom sa preto dali odblokovať len odstránením jeho mena zo sporných zoznamov, alebo tým, že by mu príslušné orgány udelili jednu z výnimiek stanovených nariadením č. 269/2014.

146 Na preukázanie prevodu svojich podielov v spoločnosti CTF Holdings žalobca predložil tri dokumenty.

147 Predovšetkým, pokiaľ ide o dokument prezentovaný ako výpis z registra akcionárov spoločnosti CTF Holdings (príloha A.27 žaloby), žalobca uvádza k 16. máju 2023 počet akcií, ktoré v absolútnej hodnote vlastnila každá z dvoch spoločností so sídlom na Cypre uvedených v tomto dokumente, pričom neuvádza nijaký ďalší údaj. Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o dôkaznej sile tohto dokumentu, stačí konštatovať, že neumožňuje preukázať, že k prevodu podielov žalobcu v spoločnosti CTF Holdings došlo pred 15. marcom 2022.

148 Žalobca ďalej predložil vyhlásenie o vlastníctve spoločnosti so sídlom v Lichtenštajnsku, ktoré podľa neho potvrdzuje, že k 18. januáru 2022 bol jej konečným vlastníkom a akcionárom (príloha C.10 repliky). Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o dôkaznej sile tohto dokumentu, stačí konštatovať, že toto vyhlásenie nie je relevantné na preukázanie prevodu vlastníctva podielov žalobcu v spoločnosti CTF Holdings pred 15. marcom 2022. Uvedené vyhlásenie z 18. januára 2022 totiž len uvádza, že žalobca bol konečným vlastníkom tejto spoločnosti so sídlom v Lichtenštajnsku pred údajnou zmenou vlastníctva v uvedenej spoločnosti.

149 Napokon žalobca predložil výpis z registra konečných užívateľov výhod spoločnosti CTF Holdings, ktorý vypracovalo Luxembourg Business Register (príloha C.11 repliky) a v ktorom sa skutočne uvádza, že všetky podiely na základnom imaní uvedenej spoločnosti nepriamo vlastnil pán [*dôverné*] a pán [*dôverné*].

150 Treba však uviesť, že dotknutý výpis neobsahuje nijaký údaj, pokiaľ ide o dátum, ku ktorému boli podiely žalobcu v spoločnosti CTF Holdings prevedené na pána [*dôverné*], ani pokiaľ ide o podmienky tohto prevodu. Informácie o konečných užívateľoch výhod, ktoré sa v ňom nachádzajú, preto neumožňujú preukázať, že žalobca skutočne previedol vlastníctvo uvedených podielov pred nadobudnutím účinnosti reštriktívnych opatrení, ktoré boli voči nemu prijaté 15. marca 2022.

151 Na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní týkajúcu sa skutočnosti, že predmetný výpis nespresňoval dátum skutočného prevodu jeho podielov v spoločnosti CTF Holdings a že sa v ňom uvádzalo, že informácie boli zmenené 25. apríla 2023, teda viac ako rok po nadobudnutí účinnosti zmrazenia jeho finančných prostriedkov, ku ktorému došlo 15. marca 2022, žalobca uviedol, že tento výpis potvrdzoval, že k prevodu uvedených podielov došlo pred druhým uvedeným dátumom z dôvodu, že správca registra overil deklarované údaje. Keďže však žalobca nepodložil toto tvrdenie tým, že by najmä na základe vnútroštátnej právnej úpravy uplatniteľnej na tento

register preukázal, že uvedený správca je povinný systematicky overovať vyhlásenia, ktoré sú mu predložené, treba konštatovať, že predmetný výpis neumožňuje preukázať, že tieto podiely boli skutočne prevedené pred druhým uvedeným dátumom.

152 Treba preto dospieť k záveru, že dôkazy predložené žalobcom neumožňujú preukázať, že skutočne previedol svoje podiely v spoločnosti CTF Holdings pred nadobudnutím účinnosti reštriktívnych opatrení prijatých voči nemu 15. marca 2022.

153 Navyše je potrebné poukázať na to, že vzhľadom na blízkosť údajného prevodu a dátumu zápisu mena žalobcu do sporných zoznamov nemôže predloženie kúpnej zmluvy pochádzajúcej z obdobia pred 15. marcom 2022 samo osebe stačiť na preukázanie skutočného prevodu vlastníctva podielov žalobcu v spoločnosti CTF Holdings pred nadobudnutím účinnosti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov, ktoré sa ho týkajú. Na jednej strane na to, aby sa dospelo k záveru, že prevod vlastníctva bol účinný a v súlade s právom Únie, treba preukázať, že k nemu došlo pred nadobudnutím účinnosti uvedených opatrení podľa pravidiel vnútroštátneho práva a uplatniteľných štatutárnych ustanovení. Na druhej strane vzhľadom na to, že žalobca na pojednávaní uznal, že za uvedené podiely mu ešte nebolo zaplatené, musí tiež preukázať, že zmluvné ustanovenia upravujúce prevod neobsahovali rozväzovaciu podmienku v prípade nezaplatenia kúpnej ceny alebo v prípade odloženej platby.

154 Okrem toho treba pripomenúť, že od 15. marca 2022 boli zmrazené všetky podiely žalobcu v spoločnostiach so sídlom v Únii, takže od tohto dátumu si akýkoľvek pohyb, prevod alebo zmena jeho podielov v spoločnostiach so sídlom v Luxembursku vyžadovali získanie povolenia od príslušných orgánov (pozri body 143 až 145 vyššie). Treba však konštatovať, že žalobca sa neodvoláva na žiadnu výnimku udelenú príslušnými orgánmi s cieľom dosiahnuť odblokovanie uvedených podielov po prijatí reštriktívnych opatrení voči nemu.

155 Z toho vyplýva, že vzhľadom na neexistenciu dôkazov o súlade údajného prevodu podielov žalobcu v spoločnosti CTF Holdings s ustanoveniami práva Únie týkajúcimi sa reštriktívnych opatrení, a ani dôkazov o skutočnom prevode a bez toho, aby existovali rozväzovacie zmluvné ustanovenia, sa Rada nedopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že v čase prijatia aktov zo septembra 2023 bol žalobca akcionárom tejto spoločnosti.

156 Po druhé, pokiaľ ide o údajný prevod jeho podielov v spoločnosti ABH Holdings, žalobca tvrdí, že k nemu došlo deň pred zápisom jeho mena do sporných zoznamov, teda 14. marca 2022.

157 Je pravda, že z dokumentov č. 9, 19 a 20 zaradených do spisu WK 10524/2023 REV 1, ktoré sú článkami z tlače informujúcimi o prevode ruských aktív spoločnosti ABH Holdings do Ruska, do ktorého bol žalobca zapojený, vyplýva, že žalobca previedol svoje podiely v uvedenej spoločnosti na pána [*dôverné*] v marci 2022. Tieto články však neobsahujú nijaký údaj o presnom dátume, ku ktorému bolo vlastníctvo akcií žalobcu skutočne prevedené na pána [*dôverné*], a najmä či bol tento prevod ukončený pred prijatím reštriktívnych opatrení voči žalobcovi.

158 Rovnako pokiaľ ide o dôkazy pochádzajúce od Národnej banky Ukrajiny, je pravda, že z dokumentu č. 1 v spise WK 17621/2022 INIT a z dokumentu č. 2 v spise WK 10555/2023 INIT, teda z tlačových správ tejto inštitúcie uverejnených v uvedenom poradí 28. októbra 2022 a 20. júla 2023, vyplýva, že pán [*dôverné*] [2] vlastnil kvalifikovaný podiel vo výške 40,9614 % v banke Sense Bank (predtým Alfa Bank Ukrajina, ktorú vlastnila ABH Holdings) po údajnom prevode podielov

[2] Skryté dôverné údaje.

v tejto druhej uvedenej spoločnosti vlastnených žalobcom a iným akcionárom. Tieto tlačové správy uvedenej národnej banky však tiež zdôrazňujú, že uvedené podiely boli nadobudnuté bez jej predchádzajúceho povolenia. Okrem toho z listu tejto národnej banky z 5. júna 2023 zaslaného Komisii (dokument č. 1 zaradený do spisu WK 10555/2023 INIT) vyplýva, že dohoda, ktorá umožňuje, aby pán [*dôverné*] nadobudol významný podiel v banke Sense Bank sa podľa ukrajinského práva mala považovať za neplatnú.

159 Pokiaľ ide o rozhodnutie Národnej banky Ukrajiny z 15. apríla 2022, ktoré je prílohou repliky (príloha C.3 repliky), treba uviesť, že v bode 1 výroku tohto rozhodnutia táto inštitúcia konštatuje, že pán [*dôverné*] nadobudol významný podiel v banke Sense Bank v rozpore s ukrajinským právom, ktoré v zásade vyžaduje, aby každá osoba, ktorá plánuje nadobudnúť významný podiel v ukrajinskej finančnej inštitúcii, vopred informovala národnú banku a počkala najprv na jej povolenie. Okrem toho výrok ani odôvodnenie dotknutého rozhodnutia výslovne neuvádzajú, že pán [*dôverné*] nadobudol 14. marca 2022 podiely žalobcu v spoločnosti ABH Holdings. Pokiaľ teda ide o aktíva tejto spoločnosti, ktoré sa nachádzali na Ukrajine, uvedená Národná banka len konštatovala, že dotknutý prevod bol vykonaný v rozpore s ukrajinským bankovým právom.

160 Z toho vyplýva, že rozhodnutie Národnej banky Ukrajiny z 15. apríla 2022 nemôže preukázať, že vlastníctvo podielov žalobcu v spoločnosti ABH Holdings bolo prevedené na pána [*dôverné*] pred 15. marcom 2022.

161 Treba uviesť, že ani ostatné dôkazy predložené žalobcom nemôžu preukázať, že vlastníctvo jeho podielov v spoločnosti ABH Holdings bolo skutočne prevedené na pána [*dôverné*] pred 15. marcom 2022.

162 Pokiaľ ide o potvrdenie audítorov spoločnosti ABH Holdings (príloha A.30 žaloby), ako aj potvrdenie vystavené advokátskou kanceláriou tejto spoločnosti (príloha A.25 žaloby), treba uviesť, že v žiadnom z týchto potvrdení sa jednoznačne nedospelo k záveru, že prevod vlastníctva podielov žalobcu v dotknutej spoločnosti bol účinný pred uvedeným dátumom. Na jednej strane sa v prvom z týchto potvrdení uvádza, že „v marci 2022 žalobca predal všetky svoje akcie a už nebol akcionárom [dotknutej spoločnosti]“, pričom sa výslovne neuvádza presný dátum skutočného prevodu akcií. Na druhej strane druhé z týchto potvrdení sa obmedzuje na konštatovanie slobody akcionárov hlasovať. Je pravda, že uvedené potvrdenie vymenúva zoznam dokumentov, medzi ktorými sa nachádzajú najmä transakčné dokumenty týkajúce sa predaja podielov žalobcu v tejto spoločnosti pánovi [*dôverné*] 14. marca 2022, stanovy dotknutej spoločnosti, dohoda medzi akcionármi, informácie o zmluvných vzťahoch medzi takouto spoločnosťou a označenými osobami, resp. zmluva o prevzatí záväzku uzavretá 25. apríla 2022 medzi tou istou spoločnosťou a pánom [*dôverné*]. Vzhľadom na nepredloženie týchto dokumentov, ktoré nie sú pripojené k potvrdeniu, však nie je možné určiť, či bol prevod uvedených podielov účinný pred 15. marcom 2022.

163 Pokiaľ ide o potvrdenie riaditeľa ABH Holdings zo 6. apríla 2022 (príloha A.30 žaloby), podľa ktorého žalobca už nemal vlastnícke záujmy od predaja svojich podielov v uvedenej spoločnosti tretej osobe, ku ktorému údajne došlo 14. marca 2022, treba v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 95 vyššie uviesť, že dôkazná hodnota tohto potvrdenia pochádzajúceho od riaditeľa tejto spoločnosti, ktorej bol žalobca akcionárom, sa musí relativizovať (rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 153). Vzhľadom na neexistenciu iných dôkazov na podporu takéhoto tvrdenia teda toto potvrdenie nemôže samo osebe preukázať, že prevod vlastníctva uvedených podielov bol účinný od 14. marca 2022.

164 Pokiaľ ide o výpis z registra konečných užívateľov výhod týkajúci sa spoločnosti ABH Holdings, ktorý vypracoval Luxembourg Business Register, bez ohľadu na spoľahlivosť tohto dokumentu, ktorý neobsahuje podpis správcu registra, treba uviesť, že dátum 22. marec 2022 je uvedený ako dátum poslednej zmeny, ktorá nastala týždeň po nadobudnutí účinnosti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov žalobcu. Za okolností prejednávanej veci, ktoré sa vyznačujú významnými prevodmi podielov, ku ktorým údajne došlo deň pred nadobudnutím účinnosti uvedených opatrení (pozri bod 135 vyššie), predmetný výpis nemôže stačiť na preukázanie, že žalobca skutočne previedol vlastníctvo svojich podielov v dotknutej spoločnosti predtým, ako boli zmrazené jeho finančné prostriedky. Z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bode 151 vyššie, totiž tento výpis nemôže preukázať, že k prevodu vlastníctva uvedených podielov došlo pred 15. marcom 2022.

165 Okrem toho je potrebné poukázať na to, že vzhľadom na blízkosť údajného prevodu a dátumu zápisu mena žalobcu do sporných zoznamov nemôže predloženie kúpnej zmluvy pred 15. marcom 2022 samo osebe stačiť na preukázanie skutočného prevodu vlastníctva podielov žalobcu v spoločnosti ABH Holdings pred nadobudnutím účinnosti opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov. Na jednej strane na to, aby bol prevod vlastníctva v súlade s právom Únie, treba preukázať, že bol ukončený pred nadobudnutím účinnosti uvedených opatrení podľa pravidiel vnútroštátneho práva a uplatniteľných štatutárnych ustanovení. Na druhej strane vzhľadom na to, že žalobca na pojednávaní uznal, že za uvedené podiely mu ešte nebolo zaplatené, musí tiež preukázať, že zmluvné ustanovenia upravujúce prevod neobsahovali rozväzovaciu podmienku v prípade nezaplatenia kúpnej ceny alebo v prípade odloženej platby.

166 Vzhľadom na úvahy v bodoch 157 až 165 vyššie sa preto Rada nedopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že v čase prijatia aktov zo septembra 2023 bol žalobca akcionárom spoločnosti ABH Holdings.

167 Keďže Rada dospela k správnemu záveru, že žalobca bol akcionárom spoločnosti CTF Holdings (pozri bod 155 vyššie) a ABH Holdings (pozri bod 166 vyššie), nemožno jej vytýkať, že sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď ho v čase prijatia aktov zo septembra 2023 kvalifikovala ako jedného z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group.

168 Nie je sporné, že Alfa Bank Rusko je jednou z najväčších ruských komerčných a súkromných obchodných bánk, že AlfaStrakhovanie je jednou z najväčších poisťovní v Rusku a že X5 Retail Group je jednou z najväčších spoločností v maloobchodnom sektore v Rusku. Pokiaľ ide o spoločnosť A1 (predtým Alfa-Eco), zdá sa, že ide o investičnú spoločnosť so sídlom v Rusku.

169 Preto vzhľadom na význam činností spoločností konzorcia Alfa Group v Rusku Rada mohla bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, dospieť k záveru, že žalobca je popredným podnikateľom pôsobiacim v Rusku v zmysle prvej časti zmeneného kritéria g).

170 Ani ďalšie tvrdenia žalobcu nemôžu spochybniť tento záver.

171 Po prvé argumentácia žalobcu založená na tom, že výkon výkonnej funkcie je nevyhnutnou podmienkou, aby ho bolo možné považovať za „popredného“ v zmysle prvej časti zmeneného kritéria g), nemôže uspieť. Keďže totiž samotná držba rozsiahlych kapitálových podielov v jednej alebo viacerých významných spoločnostiach môže postačovať na kvalifikáciu osoby ako popredného podnikateľa, výkon výkonnej funkcie nie je nevyhnutnou podmienkou na kvalifikáciu fyzickej osoby ako „popredného“ podnikateľa (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15.

novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 151). Skutočnosť, že žalobca niekoľko rokov pred prijatím pôvodných aktov už nevykonával výkonnú funkciu v subjektoch prepojených s konzorciom Alfa Group, je preto irelevantná.

172 Po druhé treba odmietnuť aj argumentáciu žalobcu, podľa ktorej nepôsobil v Rusku z dôvodu, že z judikatúry v oblasti DPH vyplýva, že len držba akcií, či už skutočná alebo predpokladaná, nestačí na to, aby sama osebe predstavovala výkon „hospodárskej činnosti“. Stačí totiž pripomenúť, že pojem „hospodárska činnosť“ na účely DPH patrí do iného právneho kontextu, ako je kontext zmeneného kritéria g), ktorého prvá časť sa týka popredných podnikateľov „pôsobiacich v Rusku“ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2024, OT/Rada, T-286/23, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:606, bod 92).

173 Po tretie treba zamietnuť argumentáciu žalobcu založenú na tom, že sa naň nevzťahuje domnienka vzájomnej prepojenosti medzi poprednými podnikateľmi a ruskou vládou z dôvodu, že nepatrí do kategórie podnikateľov blízkych V. Putinovi a že žiadny z jeho podnikov nezískal preferenčné zaobchádzanie zo strany orgánov verejnej moci. V tejto súvislosti treba v prvom rade zdôrazniť, že cieľom prvej časti zmeneného kritéria g) bolo len zaviesť objektívne, autonómne a dostatočné kritérium, ktoré umožňuje odôvodniť zaradenie mien určitých osôb do sporných zoznamov a vyžaduje, aby Rada predložila dôkaz o dvoch kumulatívnych skutočnostiach, a to jednak o tom, že dotknutá osoba je popredným podnikateľom alebo poprednou podnikateľkou, a jednak o tom, že táto osoba pôsobí v Rusku. Preto žalobca nemôže tvrdiť, že uvedená časť zaviedla domnienku (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 9. júla 2020, Haswani/Rada, C-241/19 P, EU:C:2020:545, bod 79 a citovanú judikatúru). Ďalej, ako bolo uvedené v bode 124 vyššie, na odôvodnenie uvedeného zápisu na základe tejto časti nie je potrebné predložiť dôkaz o prepojení medzi žalobcom a ruským režimom, ani dôkaz o podpore tohto režimu alebo o prospechu, ktorý z tejto podpory vyplýva. Na účely uplatnenia uvedenej časti je teda otázka, či je žalobca blízky V. Putinovi a je prepojený s KGB alebo petrohradskou sieťou, či vykonáva činnosť v oblastiach kontrolovaných štátom, alebo či využil verejné zákazky, daňové výhody alebo osobitné zaobchádzanie, irelevantná. To isté platí, pokiaľ ide o skutočnosť, že žiadna z jeho spoločností nemala v predstavenstve ruského ministra alebo fiduciára.

174 Po štvrté, ak chce žalobca tvrdiť, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia z dôvodu, že konzorcium Alfa Group nemá právnu subjektivitu, takže nie je možné byť jeho akcionárom, takáto argumentácia nemôže uspieť. Postavenie akcionára tohto konzorcia sa totiž môže týkať všetkých podnikov, ktoré sú jeho súčasťou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2024, OT/Rada, T-286/23, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:606, bod 116). Okrem toho, ako vyplýva z dokumentu č. 2, zaradeného do spisu WK 10524/2023 REV 1, teda z podstránky internetovej stránky AlfaStrakhovanie, táto spoločnosť sa prezentuje ako súčasť „finančného a priemyselného konzorcia Alfa Group“.

175 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď prijatím aktov zo septembra 2023 ponechala v platnosti zápis jeho mena na sporných zoznamoch na základe prvej časti zmeneného kritéria g).

176 V druhom rade treba pre úplnosť uviesť, že na rozdiel od článku 2 ods. 1 písm. g) rozhodnutia 2014/145 v jeho pôvodnom znení vyplývajúcom z rozhodnutia 2022/329 a prvej časti zmeneného kritéria g), ktoré výslovne uvádzajú „popredných podnikateľov“, tretia časť zmeneného kritéria g) rozširuje osobnú pôsobnosť reštriktívnych opatrení tým, že už nevyžaduje, aby podnikateľky a podnikatelia boli „poprední“.

177 Je dôležité zdôrazniť, že so zreteľom na ciele, ktoré sleduje Rada a pripomínajú sa v odôvodnení 4 rozhodnutia 2023/1094, a to vyvíjať maximálny tlak na ruské orgány, aby ukončili aktivity a politiky destabilizujúce Ukrajinu, pojem „podnikatelia“ sa vzťahuje len na fyzické osoby vykonávajúce hospodársku činnosť, ktorá kvalitatívne alebo kvantitatívne nie je zanedbateľná a uskutočňuje sa v hospodárskych odvetviach, ktoré sú pre vládu Ruskej federácie významným zdrojom príjmov, pričom ich zaradenie do predmetného zoznamu by mohlo zvýšiť náklady Ruskej federácie spojené s narušením územnej celistvosti, zvrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny, a teda zvýšiť tlak vyvíjaný na Ruskú federáciu zodpovednú za inváziu Ukrajiny (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. januára 2025, Vinokurov/Rada, T-1106/23, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2025:106, bod 48).

178 Navyše, pokiaľ ide o hospodárske odvetvia, ktoré poskytujú vláde Ruskej federácie významný zdroj príjmov, zo znenia tretej časti zmeneného kritéria g) jednoznačne vyplýva, že významný zdroj príjmov musí vláde Ruskej federácie poskytnúť hospodárske odvetvie, a nie fyzická alebo právnická osoba, ktorej meno je zapísané do sporných zoznamov. Je pravda, že zmenené rozhodnutie 2014/145 nedefinuje pojem „významný zdroj príjmov“. Nič to však nemení na tom, že použitie prídavného mena „významný“, ktoré sa vzťahuje na slovné spojenie „zdroj príjmov“, znamená, že tento zdroj príjmov musí byť rozsiahly, a teda nie zanedbateľný (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. januára 2025, Vinokurov/Rada, T-1106/23, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2025:106, bod 49).

179 V prejednávanej veci žalobca uznáva, že v čase prijatia aktov zo septembra 2023 bol ešte akcionárom spoločnosti Rosvodokanal. Treba uviesť, že v propagačnom dokumente konzorcia Alfa Group (príloha B.2 vyjadrenia k žalobe) je uvedená spoločnosť opísaná ako jeden z najväčších ruských súkromných subjektov v oblasti zásobovania vodou a kanalizácií, ktorý poskytuje služby približne piatim miliónom zákazníkov, svoju činnosť vykonáva v siedmich ruských mestách a zamestnáva približne 10 000 osôb. Okrem toho, ako vyplýva z dokumentu č. 2 zaradeného do spisu s dôkazmi WK 10524/2023 REV 1, táto spoločnosť sa uvádza ako súčasť uvedeného konzorcia.

180 Preto treba konštatovať, že žalobca výlučne z titulu svojho postavenia akcionára spoločnosti Rosvodokanal vykonáva kvalitatívne alebo kvantitatívne významnú hospodársku činnosť, takže ho možno kvalifikovať ako podnikateľa v zmysle tretej časti zmeneného kritéria g).

181 Podľa judikatúry odvetvie zásobovania vodou a kanalizácií predstavuje pre ruskú vládu významný zdroj príjmov, keďže v roku 2022 dosiahlo daňové príjmy vo výške viac ako 94 miliárd ruských rubľov (RUB) (približne 967 miliónov eur) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2024, OT/Rada, T-286/23, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:606, bod 126 a 127).

182 Argumentácia žalobcu uvedená na pojednávaní, založená na tom, že dane zaplatené spoločnosťou Rosvodokanal predstavujú len veľmi malú časť celkovej sumy daní zaplatených týmto odvetvím, nemôže uspieť. Ako bolo zdôraznené v bode 178 vyššie, v skutočnosti je dôležitý príjem dosiahnutý v príslušnom odvetví, a nie dane zaplatené dotknutou osobou alebo subjektom.

183 Z toho vyplýva, že samotná skutočnosť, že žalobca bol akcionárom spoločnosti Rosvodokanal v čase prijatia aktov zo septembra 2023, stačila na to, aby jeho osobná situácia spadala do tretej časti zmeneného kritéria g).

184 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa Rada nedopustila nesprávneho posúdenia, keď ku dňu prijatia aktov zo septembra 2023 konštatovala, že žalobca bol popredným podnikateľom pôsobiacim v Rusku v zmysle prvej časti zmeneného kritéria g), ako aj podnikateľom pôsobiacim v odvetví, ktoré poskytuje vláde Ruskej federácie významný zdroj príjmov v zmysle tretej časti zmeneného kritéria g).

185 Podľa judikatúry pritom v prípade preskúmania zákonnosti rozhodnutia o prijatí reštriktívnych opatrení a vzhľadom na ich preventívnu povahu platí, že ak súd Únie dospeje k záveru, že aspoň jeden z uvedených dôvodov je dostatočne presný a konkrétny, je podložený a predstavuje sám osebe dostatočný základ tohto rozhodnutia, skutočnosť, že ostatné dôvody túto požiadavku nespĺňajú, nemôže odôvodniť zrušenie uvedeného rozhodnutia (rozsudky z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72, a z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 186).

186 Preto bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné tvrdenia žalobcu smerujúce k spochybneniu ponechania jeho mena na sporných zoznamoch na základe kritéria d), treba zamietnuť prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Rada, keď rozhodla o ponechaní mena žalobcu na sporných zoznamoch prijatím aktov zo septembra 2023.

c) O aktoch z marca 2024

187 Žalobca tvrdí, že od marca 2022 už nie je akcionárom konzorcia Alfa Group. Tvrdí, že svoje podiely v spoločnostiach Alfa Bank Rusko, AlfaStrakhovanie Rusko, ako aj v CTF Holdings previedol.

188 Vzhľadom na rozsudky z 10. apríla 2024, Aven/Rada (T-301/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:214), a z 10. apríla 2024, Fridman/Rada (T-304/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:215), sa žalobca domnieva, že ponechanie jeho mena na sporných zoznamoch predstavuje neodôvodnené rozdielne zaobchádzanie medzi jeho osobnou situáciou a osobnou situáciou žalobcov vo veciach, v ktorých boli vyhlásené uvedené rozsudky.

189 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

190 Pokiaľ ide o všeobecný kontext, ktorý odôvodnil prijatie predmetných reštriktívnych opatrení Radou (pozri bod 88 vyššie), treba konštatovať, že ku dňu prijatia aktov z marca 2024 pretrvávala na Ukrajine závažná situácia. Podobne sú uvedené opatrenia stále odôvodnené vzhľadom na sledovaný cieľ, a to vyvinúť maximálny tlak na ruské orgány, aby ukončili aktivity a politiky destabilizujúce Ukrajinu a vojenskú agresiu voči tejto krajine, a zvýšiť náklady Ruskej federácie spojené s narušením územnej celistvosti, zvrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny.

191 Pokiaľ ide o osobnú situáciu žalobcu, v odôvodnení zápisu vyplývajúceho z aktov z marca 2024 už nie je kvalifikovaný ako „jeden z najväčších akcionárov konzorcia Alfa Group“, ale ako „jeden z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group“. Treba teda konštatovať, že ide v podstate o rovnaké dôvody ako v aktoch zo septembra 2023.

192 V tejto súvislosti treba uviesť, že v rámci konania o preskúmaní, ktoré viedlo k prijatiu aktov z marca 2024, sa žalobca neodvolával na nijakú novú skutočnosť, aby preukázal, že už nebol jeden z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group.

193 V rámci návrhu na úpravu žaloby žalobca s cieľom preukázať, že už nebol jeden z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group prostredníctvom spoločnosti ABH Holdings, predložil výpis z registra konečných užívateľov výhod tejto spoločnosti, ktorý vypracoval Luxembourg Business Register (príloha E.5 tohto návrhu) a ktorý na rozdiel od výpisu uvedeného v prílohe A.28 žaloby obsahuje podpis správcu registra.

194 Po prvé, pokiaľ ide o uplatnenie prvej časti zmeneného kritéria g) na žalobcu, treba uviesť, že žalobca nepredložil žiadny nový dôkaz, aby preukázal, že prevod vlastníctva jeho podielov v spoločnosti CTF Holdings bol účinný pred dátumom nadobudnutia účinnosti reštriktívnych opatrení prijatých voči nemu. Preto z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 142 až 155 vyššie, treba konštatovať, že Rada sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že žalobca bol akcionárom uvedenej spoločnosti v čase prijatia aktov z marca 2024.

195 Pokiaľ ide o údajný prevod podielov žalobcu v spoločnosti ABH Holdings, keďže výpis z registra konečných užívateľov výhod obsahujúci podpis správcu registra neuvádza presný dátum, ku ktorému boli uvedené podiely prevedené na nadobúdateľa, treba z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 164 a 165 vyššie, konštatovať, že tento výpis nemôže stačiť na preukázanie, že vlastníctvo týchto podielov bolo skutočne prevedené pred 15. marcom 2022. Rovnako vzhľadom na to, že nadobúdateľ si nesplnil svoju platobnú povinnosť, treba tiež preukázať, že zmluvné ustanovenia upravujúce prevod neboli v prípade nezaplatenia ceny viazané na rozväzovaciu podmienku. Preto z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 157 až 166 vyššie, treba konštatovať, že Rada sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že žalobca bol akcionárom uvedenej spoločnosti v čase prijatia aktov z marca 2024.

196 Z toho vyplýva, že Rada mohla usúdiť, že žalobca bol v čase prijatia aktov z marca 2024 jeden z hlavných akcionárov konzorcia Alfa Group, takže ponechanie jeho mena na sporných zoznamoch na základe prvej časti zmeneného kritéria g) bolo dôvodné.

197 V každom prípade, keďže žalobca na pojednávaní uznal, že v čase prijatia aktov z marca 2024 bol ešte akcionárom spoločnosti Rosvodokanal, a to z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 179 až 183 vyššie, ponechanie jeho mena na sporných zoznamoch je len z dôvodu jeho postavenia akcionára tejto spoločnosti odôvodnené na základe tretej časti zmeneného kritéria g).

198 Navyše žalobca nemôže tvrdiť, že ponechanie jeho mena na sporných zoznamoch predstavuje neodôvodnené rozdielne zaobchádzanie v porovnaní so situáciou pána Fridmana a pána Avena z dôvodu, že akty, ktoré sa ich týkali, boli zrušené rozsudkami z 10. apríla 2024, Aven/Rada (T-301/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:214), a z 10. apríla 2024, Fridman/Rada (T-304/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:215). Ako totiž vyplýva z odôvodnenia rozsudkov z 10. apríla 2024, Aven/Rada (T-301/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:214), a z 10. apríla 2024, Fridman/Rada (T-304/22, neuverejnený, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:215), zaradenie mien jednotlivých žalobcov do zoznamov dotknutých vo veciach, v ktorých boli vyhlásené uvedené rozsudky, nebolo založené na pôvodnom kritériu g) ani na zmenenom kritériu g).

199 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa Rada nedopustila nesprávneho posúdenia, keď ku dňu prijatia aktov z marca 2024 konštatovala, že žalobca bol popredným podnikateľom pôsobiacim v Rusku v zmysle prvej časti zmeneného kritéria g), ako aj podnikateľom pôsobiacim v odvetví, ktoré poskytuje vláde Ruskej federácie významný zdroj príjmov v zmysle tretej časti zmeneného kritéria g).

200 Podľa judikatúry pritom v prípade preskúmania zákonnosti rozhodnutia o prijatí reštriktívnych opatrení a vzhľadom na ich preventívnu povahu platí, že ak súd Únie dospeje k záveru, že aspoň jeden z uvedených dôvodov je dostatočne presný a konkrétny, je podložený a predstavuje sám osebe dostatočný základ tohto rozhodnutia, skutočnosť, že ostatné dôvody túto požiadavku nespĺňajú, nemôže odôvodniť zrušenie uvedeného rozhodnutia (rozsudky z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72, a z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 186).

201 Preto bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné tvrdenia žalobcu smerujúce k spochybneniu ponechania jeho mena na sporných zoznamoch na základe kritéria d), treba prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení pri prijímaní aktov z marca 2024 zamietnuť.

202 Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení treba preto zamietnuť v celom rozsahu.

3. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

203 Žalobca tvrdí, že reštriktívne opatrenia prijaté voči nemu porušujú zásadu proporcionality zakotvenú v článku 5 ods. 4 ZEÚ. Podľa neho vzhľadom na to, že meno Alfa Bank bolo zaradené do sporných zoznamov na základe aktov z 13. marca 2023 uvedených v bode 12 vyššie, bolo by neprimerané zachovať voči nemu reštriktívne opatrenia na dosiahnutie sledovaných cieľov. Domnieva sa, že vzhľadom na to, že nikdy neriadil uvedenú spoločnosť, na ktorú sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, že nemá bydlisko v Rusku a nie je daňovníkom v tejto krajine, ponechanie jeho mena na sporných zoznamoch nemôže dosiahnuť sledované ciele, spočívajúce vo vyvíjaní tlaku na ruských činiteľov s rozhodovacou právomocou. Podľa žalobcu tiež vzhľadom na to, že už nie je akcionárom spoločností a v žiadnej z nich nevykonáva riadiacu ani výkonnú funkciu, nemôže na ne uplatňovať vplyv.

204 Okrem toho žalobca tvrdí, že výnimky, na základe ktorých je možné požiadať o odblokovanie určitých finančných prostriedkov na účely uspokojenia základných potrieb, nie sú účinné vzhľadom na prekážky, s ktorými sa stretáva pri ich uplatňovaní vnútroštátnymi orgánmi a pri poskytovaní finančných prostriedkov finančnými inštitúciami.

205 Žalobca navyše poukazuje na to, že vzhľadom na plány Komisie smerujúce k prijatiu pravidiel umožňujúcich konfiškáciu a zhabanie zmrazeného majetku nemožno reštriktívne opatrenia považovať za opatrenia, ktoré nemajú dočasnú, zabezpečovaciu a preventívnu povahu.

206 Žalobca Rady tiež vytýka, že nevykonala posúdenie vplyvu reštriktívnych opatrení s cieľom určiť, či skutočne pomohli dosiahnuť zamýšľané ciele. Domnieva sa, že ciele sledované reštriktívnymi opatreniami neboli v tomto prípade dosiahnuté, keďže vojna bola prehratá.

207 Rada tvrdenia žalobcu spochybňuje.

208 Treba pripomenúť, že zásada proporcionality, ktorá je jednou zo všeobecných zásad práva Únie a je uvedená v článku 5 ods. 4 ZEÚ, si vyžaduje, aby prostriedky uvedené v ustanovení práva Únie umožnili dosiahnuť legitímne ciele sledované dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie (rozsudky z 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Rada a Holandsko/Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 122, a z 1. júna 2022, Prigožin/Rada, T-723/20, neuverejnený, EU:T:2022:317, bod 133).

209 V tejto súvislosti judikatúra spresňuje, že pokiaľ ide o súdne preskúmanie dodržiavania zásady proporcionality, normotvorcovi Únie je potrebné priznať široký rozsah voľnej úvahy v oblastiach, v ktorých sa z jeho strany predpokladajú rozhodnutia politického, ekonomického alebo sociálneho charakteru a v rámci ktorých má vykonať komplexné posúdenia. Zákonnosť opatrenia prijatého v týchto oblastiach tak môže ovplyvniť len zjavná neprimeranosť takého opatrenia vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušná inštitúcia zamýšľa sledovať (pozri rozsudok z 30. novembra 2016, Rotenberg/Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, bod 179 a citovanú judikatúru).

210 V prejednávanej veci treba uviesť, že predmetné reštriktívne opatrenia zodpovedajú cieľu všeobecného záujmu, ktorý za taký uznala Únia, a ktorý môže odôvodniť negatívne dôsledky, a to aj vo veľkej miere, pre niektoré hospodárske subjekty (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 150). Majú totiž vytvoriť tlak na ruské orgány, aby ukončili aktivity a politiky destabilizujúce Ukrajinu. Konkrétne prijatím reštriktívnych opatrení voči popredným podnikateľom pôsobiacim v Rusku, ako aj podnikateľom pôsobiacim v odvetviach, ktoré poskytujú vláde Ruskej federácie významný zdroj príjmov, sa Rada na jednej strane snaží využiť vplyv, ktorý tieto osoby môžu mať na ruský režim tým, že ich podnecuje, aby vyvíjali tlak na uvedenú vládu smerom k zmene jej politiky, a na druhej strane zvýšiť náklady spojené s konaním Ruskej federácie zameraným na narušenie územnej celistvosti, zvrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny. Zdá sa teda, že sa Únia usiluje znížiť príjmy ruského štátu a vyvinúť tlak na ruskú vládu, aby znížila jej schopnosť financovať činnosti narúšajúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny, a aby ich ukončila s cieľom zachovať európsku a svetovú stabilitu. Ide pritom o jeden z cieľov, ktorý patrí medzi ciele sledované v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a uvedené v článku 21 ods. 2 písm. c) ZEÚ, akými sú zachovávanie mieru, predchádzanie konfliktom a posilňovanie medzinárodnej bezpečnosti.

211 Treba preto konštatovať, že reštriktívne opatrenia prijaté voči žalobcovi nie sú zjavne neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom. Toto konštatovanie nemožno spochybniť skutočnosťou, že meno Alfa Bank bolo pridané do sporných zoznamov. Keďže totiž žalobca patrí do prvej a tretej časti zmeneného kritéria g), samotná skutočnosť, že aj na subjekt, s ktorým je prepojený, sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, nemôže spôsobiť, že opatrenia, ktoré sa ho týkajú, sú zjavne neprimerané na dosiahnutie sledovaných cieľov, keďže jeho osobné prostriedky nemožno zamieňať s finančnými prostriedkami uvedenej spoločnosti. Navyše treba uviesť, že v konzorciu Alfa Group nefiguruje len táto spoločnosť, ale aj AlfaStrakhovanie, X5 Retail Group, A1 a Rosvodokanal.

212 Pokiaľ ide o nevyhnutnosť dotknutých reštriktívnych opatrení, treba uviesť, že alternatívne a menej obmedzujúce opatrenia, ako je systém predchádzajúceho povolenia alebo povinnosť odôvodniť *a posteriori* použitie vyplatených finančných prostriedkov, neumožňujú tak účinne dosiahnuť sledované ciele, pripomenuté v bode 210 vyššie (pozri rozsudok z 30. novembra 2016, Rotenberg/Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, bod 182 a citovanú judikatúru).

213 V tejto súvislosti v rozsahu, v akom žalobca tvrdí, že zápis mena banky Alfa Bank do sporných zoznamov môže predstavovať menej obmedzujúce alternatívne opatrenie, ktoré môže rovnako účinne dosiahnuť sledované ciele, treba takúto argumentáciu zamietnuť. Majetok žalobcu sa totiž odlišuje od majetku uvedenej spoločnosti a neobmedzuje sa len na aktíva tejto finančnej inštitúcie.

214 Navyše treba pripomenúť, že reštriktívne opatrenia predstavujú dočasné a zvrátiteľné obmedzenia a že sú stanovené možnosti výnimiek.

215 Žalobca nemôže spochybniť toto konštatovanie tvrdením, že má ťažkosti pri uplatňovaní výnimiek stanovených v článku 2 ods. 3 a 4 zmeneného rozhodnutia 2014/145 a v článku 4 ods. 1, článku 5 ods. 1 a článku 6 ods. 1 nariadenia č. 269/2014. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry prináleží len príslušným vnútroštátnym súdom, aby preskúmavali platnosť vnútroštátnych opatrení, ktorými sa vykonávajú akty Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1996, Branco/Komisia, T-271/94, EU:T:1996:103, bod 53, a zo 14. apríla 2016, Ben Ali/Rada, T-200/14, neuverejnený, EU:T:2016:216, bod 268). Ak by sa teda vnútroštátne súdy stretli s ťažkosťami pri výklade vyššie uvedených výnimiek, majú možnosť obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania na základe článku 267 ZFEÚ. Rovnako Všeobecný súd nemá podľa článku 263 ZFEÚ právomoc rozhodovať o sporoch medzi žalobcom a finančnými inštitúciami, ktoré mu neposkytli finančné prostriedky, hoci príslušný vnútroštátny orgán udelil povolenie.

216 Dočasný a zvrátiteľný charakter reštriktívnych opatrení nie je spochybnený ani návrhom Komisie skonfiškovať zmrazený majetok. Ako totiž uvádza Rada, právna úprava platná v čase prijatia aktov zo septembra 2023 a z marca 2024 nestanovuje možnosť skonfiškovať finančné prostriedky osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, v prípade neexistencie porušenia ustanovení zmeneného nariadenia č. 269/2014. V tejto súvislosti treba konštatovať, že článok 15 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje „primerané opatrenia“ na konfiškáciu výnosov z porušenia uvedeného nariadenia. Z toho vyplýva, že Rada ponechala vnútroštátnym orgánom mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o definíciu, povahu a rozsah tejto konfiškácie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. septembra 2024, Timčenko a Timčenko/Rada, T-644/22, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:621, bod 104). Okrem toho treba konštatovať, že žalobca neuvádza, že reštriktívne opatrenia prijaté voči nemu viedli ku konfiškácii jeho finančných prostriedkov. Žalobca preto nemôže dôvodne tvrdiť, že uvedené opatrenia nemajú dočasnú a zvrátiteľnú povahu.

217 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci nepríjemnosti spôsobené žalobcovi nie sú zjavne neprimerané vo vzťahu k významu cieľov sledovaných napadnutými aktmi.

218 Nakoniec žalobca nemá nijaký dôvod tvrdiť, že Rada nevykonala posúdenie vplyvu reštriktívnych opatrení a že vzhľadom na to, že v čase prijatia napadnutých aktov už bola vojna prehratá, zachovanie reštriktívnych opatrení voči nemu viac nebolo odôvodnené. Ako totiž vyplýva z odôvodnenia 3 rozhodnutia 2023/1767 a odôvodnenia 4 rozhodnutia 2024/847, útočná vojna Ruskej federácie proti Ukrajine v tom čase pokračovala, čo odôvodňovalo predĺženie reštriktívnych opatrení o šesť mesiacov. Okrem toho na rozdiel od toho, čo žalobca tvrdí, jeho osobná situácia bola pravidelne predmetom preskúmania, a to viedlo Radu k zachovaniu reštriktívnych opatrení voči nemu. Ako pritom vyplýva z preskúmania prvého žalobného dôvodu, Rada platne preukázala, že žalobca patrí do kategórií osôb uvedených v prvej a tretej časti zmeneného kritéria g).

219 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality sa musí zamietnuť.

220 Žalobu teda treba zamietnuť v celom rozsahu.

V. O trovách

221 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť, aby znášal svoje vlastné trovy konania a nahradil trovy konania Rady v súlade s jej návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. OT je povinný nahradiť trovy konania.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. júla 2025.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu . . . 2

II. Skutkové okolnosti v období po podaní žaloby . . . 5

III. Návrhy účastníkov konania . . . 6

IV. Právny stav . . . 7

A. O právomoci Všeobecného súdu rozhodnúť o druhom žalobnom návrhu žalobcu . . . 7

B. O veci samej . . . 7

1. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu . . . 8

a) O aktoch zo septembra 2023 . . . 8

b) O aktoch z marca 2024 . . . 12

2. O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení . . . 13

a) Úvodné poznámky . . . 13

b) O aktoch zo septembra 2023 . . . 15

1) O spoľahlivosti dôkazov . . . 15

2) O uplatnení prvej a tretej časti zmeneného kritéria g) na žalobcu . . . 17

c) O aktoch z marca 2024 . . . 29

3. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality . . . 31

V. O trovách . . . 34

[i] Znenie bodu 7 tohto rozsudku bolo po jeho sprístupnení na internete predmetom zmeny lingvistického charakteru.